

.....

אבא אמא,
אני ממשיך באור

.....

אבא אמא, אני ממשיך באור

נס ההצלה של מוישי, מומבאיי תשס"ט - 2008

יוצא לאור לרגל חגיגת הבר מצוה
של מוישי הולצברג - כסלו תש"פ (2019)

מו"ל: סבא וסבתא,

הרב שמעון ויהודית רוזנברג - עפולה

עורך: שניאור זלמן ברג

עיצוב: בועז שרון

© כל הזכויות שמורות למו"ל.

אין להעתיק או להדפיס חוברת זו או קטעים
ממנה, ללא אישור מפורש מהמו"ל.

תוכן

.....

6.....	פתח דבר.....	פרק א
11.....	בשליחות הרבי.....	פרק ב
20.....	עם כל הלב לכל יהודי.....	פרק ג
24.....	אורחים 24/7.....	פרק ד
33.....	גבי מספר.....	פרק ה
38.....	נאום גבריאאל.....	פרק ו
42.....	גביר וידיד.....	פרק ז
51.....	נס ההצלה.....	פרק ח
26.....	שליחות בשידור חי.....	פרק ט
71.....	הנצחה מסביב לגלובוס.....	פרק י
91.....	מוישי וראשי הממשלה.....	
100.....	אפילוג.....	

מכתב מהרבי לבר מצוה

השנתיים. המונים בכל רחבי תבל ראו בשידור חי או זמן קצר לאחר ההתרחשות, כיצד מושי יוצא מהתופת, וכולם לא הבינו, איך קרה הנס הגדול!?

גם היום אין מענה מדוייק, איש לא מבין מה ואיך קרה הנס שהותיר את מושי ללא פגע כלל; תינוק בן שנתיים, שחלפו לידו כדורי רובה וגם רימוני יד התפוצצו בקרבתו, וכל היהודים אשר היו בבית חב"ד ובהם הוריו נהרגו הי"ד והילד הקטן ניצל בנס... לאלוקים פתרונים.

יהודים בכל העולם באמצעות כלי התקשורת, עקבו אחר הפרטים שהתגלו מההצלה המופלאה של מושי, ורבים הביעו דאגה לגבי עתידו של ילד שהתייתם מהוריו באכזריות כה קשה, ולפתע התנתק

פתח דבר - מושי הנס הגדול

"על ניסידך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך" כולנו נשיר בימי החנוכה המתקרבים ובאים אלינו, ואפשר להקדים זאת להיום, בו מושי חוגג בר מצוה, ומתחיל לקיים מצוות כמו יהודי בוגר, 11 שנים לאחר שהיה בגהינום עלי אדמות, כבן ערובה של מלאכי חבלה קיצוניים, ובניסי נסים, בורא עולם דאג להצילו באמצעות המטפלת המסורה - סנדרה;

מי היה מאמין?! כולנו בני המשפחה יחד עם רבים מעם ישראל בכל רחבי תבל, הורדנו דמענות, והתפללנו להצלת השלוחים של הרבי מליובאוויטש, ילדינו היקרים הרב גבי ורבקי יחד עם כל באי הבית חב"ד, ואין אנו יודעים חשבוננו של בורא עולם; לאחר שעות של מתח וחרדה, כמו בחלום, יצאו מהבית חב"ד סנדרה ועל ידיה מושי בן

הרב גבריאל נח והרבנית רבקה הי"ד

מברק מכ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש
שנתקבל לרגל חגיגת הברי מצוה
של יתומי המלחמות והחבלנות

ב"ה. י"ב תמוז ה' תש"ל
חג הגאולה

לכל אחד ואחד מהברי מצוה יתומי המלחמה
והחבלנות בארצנו הקדושה שליט"א
שלום רב וברכה.

ביום זה הבהיר יום הולדת וגאולה כ"ק מו"ח
אדמו"ר אשר מסר נפשו על התורה ומצותיה
לטובת בני ישראל הנשמית והרוחנית, אביע
השתתפותי הנפשית בשמחתך לרגל הגיעך לעונת
בר מצוה, ויהי רצון שתקבל עליך עול תורתנו
תורת חיים ומצותיה בשמחה ותקיים מתוך
בריאות ומנוחה, כי יתן ה' שלום בארץ וגדול
זכות התורה והמצוות להגן על הארץ ועמנו
בכל מקום שהם, להפיל אימתה ופחד על כל
אויב וצר, וסגולה מיוחדת במצות תפילין אשר
כהודעת הז"ל כל עמי הארץ יראו ממך ומביאה
נצחון לאנשי המלחמה, ובכל זה תגרום נחת ורה, לאביך ה' יקום דמו, אשר מעולם האמת בו הוא
נמצא משגיח בהנעשה את ילדיו, מתענג עונג
רב בהנהגתם הטובה, ושמח שמחה גדולה
בראותו אשר הולכים הם מחיל אל חיל
בתורתנו תורת אמת ומצותיה ועל ידי כל זה
גם מקרבים קיום היעוד, כי אלקים ושיע ציון
ויבנה ערי יהודה וישבו בה וירשוה וזרע עבדיו
ינחלוה ואוהבי שמו ישכנו בה.

בברכת מול טוב
ולכל המשפחה שליט"א

מנחם שניאורסאהן

מברק מהרבי מליובאוויטש לחגיגת בר מצוה בכפר חב"ד ליתומי צה"ל ומעשי האיבה

הרב גבי תוקע בשופר בבית חב"ד

מבני משפחתו, ממקום מגוריו, ועוד סיבות שיכלו להשפיע עליו. אך ב"ה מוישי הוא בן של שלוחי הרבי, ובעצמו שליח קטן, וגדל כילד לומד וחברתי, חסידי ומאיר פנים, ועל כך אנו מודים בפה מלא תשבחות לבורא עולם ולרבי מליובאוויטש, על הכוחות שהעניקו לנו, ולמוישי הקטן.

תודה לכם, אורחים יקרים על שהגעתם לחגוג את הבר מצוה, יחד איתנו, ובעזרת ה' נחזיר לכם בשמחות.

בברכת מזל טוב

הרב שמעון ויהודית רוזנברג

הרב נחמן ופריידא הולצברג

- פרק א -

בשליחות הרבי

"יש בלגן"

שעת לילה בבית חב"ד מומבאיי. גבי ורבקי שלוחי הרבי, עסוקים בקבלת אורחים ותכנון פעילויות, סנדרה הרדימה את מוישי הקטן, שני משגיחי כשרות ממוקמים בספרייה, שקועים בלימוד תורה. השומר המוצב דרך קבע בפתח, הלך לסעוד את ליבו בביתו, והשלווה שרתה כרגיל.

ואז, לפתע פתאום, החלה הדרמה המדממת. שני מחבלים חמושים בנשק ופלאפון לווייני, פורצים ללא טיפת התנגדות דרך הפתח הראשי, נתקלים חזיתית בסנדרה ההמומה, ושועטים בגרם המדריגות, תוך ירי מאסיבי והשלכת רימוני רסס, הגורמים לקול רעש מחריש אוזניים ומרטיט לבבות.

השלווה הפכה באחת לחרדה. אבל גבי כהרגלו, אינו חת מפני איש, וברגעים הקריטיים הללו, כאשר בני משפחתו ובאי בית חב"ד והוא בתוכם בסכנה, גילה תושיה והצליח לטלפן במהירות וביעילות אל קצין הביטחון של הקונסוליה הישראלית, ולהודיע: "יש פיגוע. יורים בבית חב"ד". ברגעים האחרונים כשעוד הסלולרי היה בידיו, הספיק גבי להשיב לצלצול של ידו הטוב מר סמואל מרשל, ולהשיב בזעקה שקטה: "יש בלגן", "יש בלגן". והשיחה ביניהם נותקה לנצח.

המתקפה על בית חב"ד, היתה חלק מסדרת פיגועים אכזרית ברחבי מומבאיי, כאשר מחבלים שהגיעו מפקיסטן דרך הים, חודרים למבני ציבור ובהם שני בתי מלון, לתחנת רכבת ולבית חב"ד. הדי היריות במומבאיי, נשמעו היטב בכלי התקשורת העולמיים, אשר החלו

מוישי שיחי' ליד תמונת הוריו

בשידורים מיוחדים אודות הפיגועים ההמוניים במומבאיי, ויהודים בכל רחבי העולם, הפנו מבט דרך אתרי האינטרנט והשידורים החיים, היישר ל'נארימאן האוס' - בית חב"ד מומבאיי. המחזה הבלתי נתפס, גורם להזדהות כואבת.

חסידי חב"ד ויהודים רבים בכל רחבי תבל נשאו תפילות לשלום החטופים שלוחי הרבי ממומבאיי, מתוך תקווה לסיום טוב ומהיר. כלי התקשורת בישראל בארצות הברית, ובעולם כולו, עקבו בדריכות, אחרי מתקפת הטרור על בית חב"ד ובשעות שחלפו ניסו להבין מה זה בית חב"ד ומי הם בעלי לב הזהב - הרב גבריאל והרבנית רבקה הולצברג, אשר בחרו להרחיק נדוד למומבאיי בשליחות הרבי מליובאוויטש.

ואז לפתע קרן אור מתוך הגיהינום, אישה בעלת מראה הודי יוצאת מבית חב"ד ועל ידיה ילד ועד מהרה התברר כי מדובר במוישי הילד של השלוחים ועמו המטפלת המסורה שלו - סנדרה.

ההתרגשות שברה שיאים, בכל העולם ניסו לפצח את החידה, כיצד ניצל מוישי, ומה הוא ראה באותן שעות בהן שהה בתוך בית חב"ד עם המחבלים, ומאז חלפו 11 שנים, ומוישי שהפך עד מהרה לסמל, זכה להשתתף באירועים גדולים וחשובים עם ראשי מדינות, שרים ושלוחי חב"ד, וגם שב להודו וביקר בבית חב"ד בו התחולל עבורו נס גדול וגם טרגדיה נוראה.

מוישי גדל, וגם מפעלי ההנצחה לזכר השלוחים גבי ורבקי, הלכו והתפתחו, ובראשם בית גבי ורבקי - בית מעשים טובים, בניין פאר גדוש פעילות, בדוגמת 770, השוכן בעפולה, בה נולדה רבקי.

על הפעילות בבית חב"ד, על הנס הגדול ועל ההנצחה בכל רחבי הגלובוס, בפרקים דלהלן.

הלם

גבי ורבקי נחתו לראשונה במומבאיי בקיץ תשס"ג (2003) ולא האמינו למראות ההזויים ברחובות העיר; ההלם היה גדול. כל מה שסיפרו להם

גבי ורבקי בחנוכת המקווה

בר מצווה לבן הקונסול דני סיון

עד כה התגמד לעומת המחזות המוזרים, והם שביקשו לפעול בשליחות הרבי לא האמינו למראות הלא-אנושיים של מומבאיי, כפי שסיפרה רבקי לעיתון חב"ד היוצא באוקראינה: "ההלם היה מוחלט, חום כבד קידם את פנינו כשירדנו מהמטוס וריח צחנה עז אפף אותנו". האווירה הפרימיטיבית והמוזרה של מומבאיי, מוכרת לכל מי שביקר בה, ובביקור הקצר החלו גם הזוג הצעיר להכיר את העיר בה הניגודים שולטים. אילי הון השולטים על חברות ענק, ושוכנים בדירות פאר ופועלים מתוך משרדי יוקרה בסגנון מערבי, לצד אין-ספור קבצנים ונכים גדועי גפיים, המתגודדים בצמתים ונצמדים לכל עובר אורח או רכב שעובר לידם, במטרה לזכות בתרומה קטנה. מלבד זאת, בעיר הזו אלילים הם המצרך המבוקש ביותר ונמצא בכל רכב בכל משרד ובכל בית.

בצעדים עצמאיים ונחושים הם ערכו היכרות ראשונית עם אישים בקהילה, רכשו התמצאות בסיסית באזורים השונים, פקדו את בתי הכנסת, וגם

ביקרו באתרים המועדפים על התרמילאים הישראלים, כמו גם במקומות שאליהם מגיעים אנשי עסקים יהודיים מישראל ומהעולם כולו.

המסקנות שעלו מהביקור היו מורכבות עד מאוד. רבקי סיפרה לאחר זמן, כי המסקנה הכמעט יחידה שיכלה לעלות אצלם היא כי המקום אינו סימפטי ולא ניתן לחיות בו. הרעש והצפיפות, כמות אדירה של מחוסרי בית, נכים בכל פינת רחוב, כל אלו לא המריצו להישאר במקום. אלא שכאן התעוררה אצלם המוטיבציה והאש החסידית שלא נתנה להם להתיימש ולוותר, והם הגיעו להחלטה אמיצה ונחושה - למרות הכל, בזמן הקרוב יארזו הכל ויצאו בשליחות הרבי מליובאוויטש, למומבאיי מעתה ועד ביאת המשיח. ההחלטה באה בעיניים פקוחות, עם מחשבות ברורות על האתגרים המורכבים בכל שליחות ובמיוחד בעיר כזו מורכבת, אך כמובן הם וכל הסובבים אותם, לא יכלו לתאר לעצמם בחלום הכי שחור, כי מומבאיי תהיה עבורם גן עדן של שליחות אבל גם מלכודת טראגית.

עם אורחים בבית חב"ד

הכנת חלות

לקראת חנוכה תשס"ד (דצמבר 2003), ארזו את תכולת ביתם במגדל העמק בה התגוררו באותם ימים, הכל נארז בתוך קונטיינר אשר נשלח לכיוון מומבאיי, והזוג הצעיר עם בנם התינוק טסו בשליחות הרבי למומבאיי, במטרה לשהות בה עד ביאת משיח.

מגורים ופעילות בחדר אחד

במהלך המתקפה, נארימאן האוס - בניין בן שש קומות, נראה בכל כלי התקשורת. בתחילה, הקירות והחלונות היו מפוארים, ובסוף הדרמה הבניין היה נראה כמו אחרי הפגזה מאסיבית. רבים הרימו גבה, כאשר ראו כיצד שלוחים צעירים, הנמצאים רק חמש שנים במקום, הצליחו

לרכוש בניין רחב ידיים הנותן מענה הולם לכל יהודי אשר גר או מבקר במומבאיי.

אבל, הדרך לבניין 'נארימאן האוס' היתה ארוכה, רצופה במהמורות ומכשולים. בשלושת החודשים הראשונים במומבאיי, הם פעלו עם מטיילים, אנשי עסקים ויהודים מקומיים, מחדר אחד בבית מלון, בו התאכסנו עם בנם התינוק. השאיפה היתה לעבור למקום מתאים רחב ידיים, ובינתיים התאימו עצמם למציאות. ולא לקח להם זמן רב להתחיל בפעילות, תיכף עם הגעתם ביקרו בשבעת בתי כנסת המקומיים, והתוו לעצמם דרכי פעולה. ובשבת הראשונה, אירחו בחדרם לסעודת שבת עשרה יהודים. לאחר שלושה חודשים עברו למיקום אחר אך גם הוא היה צר מהכיל את האורחים וגבי ורבי ייחלו להרחבה משמעותית.

שאיפתם למצוא מקום הולם לפעילותם, נתקלה בחוקים נוקשים, המקשים על חוצניקים לרכוש נדל"ן, ולבינתיים הסבל היה גדול מאוד. כלפי האורחים הם הפגינו קבלת פנים חמה, וחיוכים מאוזן לאוזן, אולם גבי ורבי היו מאוכזבים מאוד, כי חששו שלא יוכלו להמשיך בצורה הזו. מה גם, שמצבם הכלכלי, ויבוא מוצרים כשרים, נתקלו במכשולים לא צפויים.

באותם ימי בראשית, גבי העניק ראיון לשבועון החרדי 'משפחה', וסיפר כי כל ההתחלות קשות אבל כל דבר שמתרגלים אליו כבר אינו קשה. ומאיפה הכוחות, על כך השיב: "כאשר פועלים בכח שהרבי נותן לנו, ומול העיניים ניצבת המטרה להכין את העולם לביאת המשיח - והקשיים מתגמדים".

שיעור עם ילדי הקהילה המקומית

צורך דחוף בסכום גבוה נוסף ולבסוף מר ראהר העניק לגבי הלוואה על סך חצי מיליון דולר! וכך הרכישה יצאה לדרך.

הבניין נרכש ולאחר סיום בניית פנים המבנה, נראה המקום מכובד ומזמין. והנה חלוקת הקומות בבית חב"ד בנארימאן האוס:

קומה ראשונה - חדר אוכל, מטבח ומחסן

קומה שנייה - בית כנסת, משרד של גבי, פינות מחשבים ואינטרנט לאורחים ולמטיילים

קומה שלישית - חדרי אירוח לגברים

קומה רביעית - חדרי אירוח לנשים

קומה חמישית - בית משפחת הולצברג

קומה שישית - כניסה לגג. גבי תיכנן בקומה זו להקים גם ילדים ו'חדר'.

כמו מלאך מושיע הגיע אליהם 'סם' - סמואל מרשל - איש עסקים יהודי מקומי, ולו עסקים חובקי עולם, והוא 'לקח עליהם אחריות', אימץ אותם אל ליבו, ובכל כוחו עשה עבורם הכל, בכדי שיצליחו, הן בסיוע כספי והן בעזרה להצליח לעבור את מכשולי הבירוקרטיה המקומית. הקשר ההדוק עמו הפך עם הזמן לידידות נפש, עד שמשפחת הולצברג ומשפחת סמואל הרגישו משפחה ממש.

נארימאן האוס

במהלך החיפושים אחר מבנה מתאים לבית חב"ד, הגיעו גבי ורבקי ל"נארימאן האוס" - שלד בניין בן שש קומות; החלו בבניה ובעקבות בעיות כלכליות הופסקה הבניה, לאחר בדיקות התאמה, גבי ורבקי החליטו לרוכשו, אלא שהיה עליהם לעבור הליכים מורכבים כדי לברך על המוגמר, וכצעד פתיחה היה עליהם לפתור את הבעיה שאינם מקומיים והם רוצים לרכוש בניין, מצד השלטונות המקומיים זו בעיה סבוכה, ועל כך עמלו ידידיהם סם סמואל ומריו מגל מנכ"ל צים בהודו, לאחר תהליכים בירוקרטיים סבוכים, הגיעה הסכמת השלטונות לרכישת הבניין.

ולאחר שהתקבלו האישורים, היה צורך לדאוג למימון רכישת הבניין;

2 מיליון דולר, זהו הסכום אשר דרשו המוכרים עבור הנכס, ולמרות שהיה זה רק שלד, הרי באותה תקופה מחיר הקרקעות במומבאי זינק, ולא היתה ברירה אלא לשלם את המחיר הגבוה. ומאין יבוא הכסף? הגביר ג'ורג' ראהר, אשר עוזר לשלוחי הרבי בכל רחבי תבל, באמצעות ידידו הרב משה קוטלרסקי סגן יו"ר המרכז לענייני חינוך, תרם מיליון דולר, וגבי החל בגיוס תרומות מכל מקום אפשרי, אך למרות הכל, היה

- פרק ב - עם כל הלב לכל יהודי

שמחה וסובלנות

מאז נרכש "נארימאן האוס", הפך בית חב"ד, לכתובת של אנשי עסקים ומטיילים יהודים, אשר באו לבית חב"ד כדי להתפלל, ללמוד, לאכול כשר ולהנות באווירה יהודית-חב"דית.

כל מי שביקר ולו פעם אחת בבית חב"ד של גבי ורבקי, נותר מעריץ אמיתי של הזוג. הללו קיבלו כל אחד במאור פנים, ממנהל חברת יהלומים ישראלית, ועד אחרון המטיילים שהגיע ללא גרוש בארנקו. קיבוצניקים

מוישי משתעשע עם העיזים שבשוק ההודי

וחוצניקים, ליטאים וחסידים כולם ביקרו, כולם העריצו, ולא רק את הקבלת פנים, אלא גם את השמחה, הלבביות, הרוגע וסבלנות הברזל.

גבי ורבקי נחנו באופי חזק מאוד, ולמרות שמפעם לפעם הרגישו קשיים קטנים או גדולים, ידעו להבליג, ולא שיתפו את הזולת בבעיותיהם האישיות וגם הכלליות. תמיד היו אופטימיים, וכל רצונם ומחשבתם הוקדשו לעשייה הברוכה למען הפרט והכלל, הכל על פי הוראות הרבי כפי שהם ידעו עליהם מתוך שיחות ואגרות שהרבי אמר וכתב במשך השנים.

בית חב"ד היה פתוח 24 שעות ביממה במשך כל השנה. לא היה רגע דל, תמיד הם היו מוכנים לקבל אורחים. וגם כאשר היה עליהם לנסוע מהודו, דאגו שיגיעו ממלאי מקום בדמות תלמידי ישיבה חב"דיים. וכאשר לא מצאו כאלו, לא עזבו את המקום. בימים שקדמו למתקפה, נערך כינוס השלוחים העולמי, במסגרתו מתאספים כל שלוחי חב"ד לכינוס המתקיים בניו יורק בחצר הרבי. אבל הם לא נסעו, כי לא הצליחו למצוא ממלאי מקום.

חייהם הפרטיים והכלליים היו מקשה אחת, שאינה ניתנת להפרדה. מבוקר עד ערב היו בפעילות, ועל שעות קבלת קהל הם ממש לא חלמו. וגם טיולים באתרי תיירות במומבאיי לא באו בחשבון.

סנדרה סמואל המטפלת המפורסמת, היתה צמודה לבית חב"ד חמש שנים, והיתה עמם בשעות שמחה וסבל, בחגים ובימי חול, והיא כולה אחוזה התפעלות מהם: "הם היו אנשים כל כך טובים. לא היו להם חיים פרטיים משלהם. בעצם, היו להם חיים אישיים מלאי סבל, אבל הם לא שקעו לרגע אחד ביגון אישי. את כל העוצמה שהייתה בהם הם הקרינו לזולתם. גם אנשים נדכאים היו מקבלים מהם חום, אהבה וצדקה".

מאז המתקפה, גבי ורבקי התפרסמו בכלי התקשורת בכל רחבי הגלובוס, אך בתקופת שליחותם, לא חיפשו פרסומת, וכמעט לא נראו ידיעות או כתבות אודות גבי ורבקי, כפי שמספרת הידידה הטובה של רבקי, גב' חני ליפשיץ שליחת הרבי בנפאל-קטמנדו: "הם לא ששו להיות בכותרות, ולא חשבו על פרסום אישי. האמת כאשר התקרבה חנוכת הבית של נארימאן האוס, ומדובר כאן בהשקעה גדולה בכל התחומים, ובהוצאה כספית אדירה, ובעצם בהתחלת פעילות בהיקף גדול ביותר, ביקשתי מרבקי שיפרסמו את חנוכת הבית בכלי התקשורת, אך היא לא נענתה לי. האירוע כלל לא התפרסם".

מלב אל לב

"מאור הפנים של רבקי", סיפרה אחת האורחות שביקרה תדיר בבית חב"ד "לא יכול היה שלא לכבוש את נפשה של העומדת מולה. בסעודות השבת היינו האורחות מתלכדות סביבה ושומעות מפיה אמירות יהודיות טהורות שהרעיפו עלינו טללים של מרגוע. אני לא יודעת, מאיפה שאבה הצעירה הזו את תפיסת העולם הבנויה לתלפיות. מניין היה לה חומר כה רב, מהיכן היא לקחה את הגישה האנושית הבלתי מצויה, שכל כך שבתה אותנו בקסמה".

רונית, יהלומנית במקצועה, היתה בת בית בבית חב"ד; רק במהלך השנה האחרונה לפני המתקפה, שהתה בהודו תשע פעמים במסגרת עסקים, שבכולן התארחו בבית חב"ד, ובעקבות הטרגדיה, הספידה את רבקי: "יצרתי עם רבקי קשר מאוד עמוק, היינו מתכתבות גם במייל. הייתה לה מסירות נפש ונדיבות מעל לזמן, לב פתוח וחיוך ללא תנאים. כל יהודי שנכנס לשם - הרגיש בבית. הם עזרו לכל אחד ואני יודעת שיש הרבה אנשים שהלב שלהם שבור עכשיו. כל מה שקניתי - הראיתי

לה, נסעתי איתה לקניות והיא שיתפה אותי בחייה, היה זה קשר של לב אל לב".

רונית, חשה אבל עמוק מאז נודע דבר הירצחם של בני הזוג. "בשבילי היא חיה. כל יום אני באינטרנט, קוראת את ההתכתבות שלי איתה, אני נזכרת בכל מיני דברים קטנים, כמו ביום ההולדת שלי שבדיוק הייתי אצלה והיא אפתה עוגת שוקולד לכבודי, בהפתעה. הייתה בה כל כך הרבה אהבה".

קסם אישי

יהלומנים ומטיילים יהודים, אשר פקדו את בית חב"ד, והכירו מקרוב את הרב גבי או כפי שכינהו "רבי גבי", מספרים על שליח שכל כולו ספוג במטרה לבצע את השליחות של הרבי, והכל במתינות ברוגע וללא ויכוחים נצחניים.

לאורך שנות פעילותו עם אלו המטיילים, שהורעלו בקיתונות של אמונה פסולה ואילילית מהסוג שרק הודו יודעת להלעיט, מעולם לא נגרר גבי לוויכוח נצחני. מעודו לא נזקק להרמת קול, במטרה לשכנע את העומד מולו בצדקת דרכה של היהדות שאותה הוא מייצג על אדמת הניכר. נעימותו, פניו שהאירו תמיד, קסמו האישי שניגר כמים ואהבתו המתגברת כלפי כל יהודי, תועה, מתוסבך ככל שיהיה, הם שעשו את מלאכת הקודש במקומו.

מבין כל המבקרים שנכנסו לבית חב"ד בנארימאן האוס, לא היה אחד שלא התיידד עימו. לא היה צעיר נבוך שלא מצא בו אוזן קשבת ולא נמצא מי שלא הזיל דמעה רותחת לנוכח בשורת איוב, שבישרה את הליכתו של "האיש הכי מקסים", כהגדרת מכריו, לעולם שכולו טוב.

- פרק ג -

אורחים 24/7

כולם באים לבית חב"ד

בראיון מיוחד שהעניקה רבקי בתקופת שליחותה, ציירה בשפה ישירה כהרגלה, מי ומי הם באי הבית חב"ד, ומה הפעילות הנדרשת ממנה ומבעלה בקרב האורחים ותוך כדי ראיון, רבקי בשפה דוגרית אך עשירה, מכניסה לאווירה של בית חב"ד מומבאיי:

"יהודים מגיעים להודו מכמה סיבות. אנשי עסקים (בעיקר יהלומנים) שבאים למשך שבוע או חודש. מטיילים רבים, רובם צעירים אחרי צבא, שבאים לחופש ולהתפרק, כאשר ממוצע הטיוול הוא בערך 6 חודשים!

המטיילים באים להודו דווקא כי היא זולה מאוד. הם באים להודו כי הכל פה חופשי, הכל מותר, אין אכיפת חוק ולא פעם מוצאים אותם בחוסר מעש יושבים על המדרכות ומעשנים. אלו שבאים לטייל כדי לראות את הודו ולחוות אותה, הללו יותר רציניים, הם לוקחים כל מיני קורסים בתורות הרוחניות [שהן עבודה זרה], מתחברים עם המקומיים ועוד. המטיילים באים לפה כי זה באופנה, זה קל לטייל פה, יש מקומות שיש שלטים בעברית והמקומיים משמיעים במסעדות שירים בעברית. לכן יש את בתי חב"ד במזרח - להכניס קצת משמעות לאותם טיולים סתמיים. הם נכנסים אלינו לבית חב"ד (כי הם אוהבים כל מה שיש בו ריח של בית, עברית, יהדות) מניחים תפילין, משתתפים בסעודות שבת, אוכלים אוכל כשר, שבאופן אוטומטי משפיע על הנשמה שלהם, גם בלא מודע. לומדים תניא, קבלה, אוהבים כל מה שקשור במיסטיקה.

בשונה מהארץ, פה הם מוכנים לקבל יותר, לשמוע יותר. ניתן לפתוח מסילות לליבם.

הבית חב"ד שלנו נותן שירות לכל יהודי באשר הוא יהודי. ובמקביל לפעילות עם היהודים והישראלים המגיעים להודו, יש לנו פעילות עשירה עם הקהילה היהודית המקומית - שיעורים בבית הכנסת, עלוני הסברה לחגים, שחיטה, ייעוץ, הדרכה, בית ספר ליום ראשון. אנו מציעים גם שרות לאסירים יהודים (לצערנו) - תמיכה בהם ובמשפחתם, ביקורים ועוד".

האם את שלמה עם השליחות המיוחדת או שישנם רגעים בהם חשה צורך לארוז ולשוב למולדתך? נשאלה רבקי בראיון. ועל כך השיבה בכנות, כי אינה מתחרטת ומתכוונת להישאר בשליחות עד ביאת משיח:

"כאשר את רואה את האור בעיניים של האנשים שמגיעים להודו ומוצאים בית חם, שמארח אותם בחום ובלי שאלות - את לא יכולה להתחרט על בואך למקום. כשאת נוכחת לראות כמה אנשים ביום מניחים פה תפילין (לחלקם זו פעם ראשונה בחיים) את לא יכולה להתחרט. להיפך - את שואבת כוחות ומחליטה שעד שלא בא משיח את לא עוזבת. ובאמת, מאז שאנחנו פה - בית חב"ד לא נסגר אף לא ליום אחד. אם אנחנו צריכים לצאת אנחנו תמיד מביאים מישהו לאייש את המקום.

יהודים שפגשו אותנו ברחוב התעניינו, 'איפה ניתן לאכול ארוחה כשרה?' 'איפה ניתן להשתתף בסעודות שבת?' 'לשמוע שיעורים?' הזמנו אותם אלינו למלון [לפני שבית חב"ד עבר לנארימאן האוס], וכך מידי יום היו אורחים מצטופפים בחדרנו, מכונת הלחם עבדה מבוקר

ועד ערב כדי לייצר לחמים קטנים וטריים. הכירה החשמלית בישלה נון-סטופ מטעמים, והאנשים לא הפסיקו להגיע".

ארוחת ערב לגוף ולנשמה

גבי ורבקי כשלוחי הרבי, לא עשו לעצמם הנחות ופעלו מסביב לשעות, בכל עת ובכל זמן, דלת בית חב"ד היתה פתוחה, וכל מי שבא הוזמן לארוחה משביעה, ללימוד ולתפילה. ומידי ערב נערכה ארוחת ערב רבת משתתפים; במשך היום גבי רבקי והבחורים שעזרו לו הזמינו כל יהודי שפגשו, ולעת ערב התקבצו ובאו לבית חב"ד, מגוון רחב של מבקרים, היו אנשי עסקים חשובים, היו מטיילים ישראלים, ורבים אחרים. כולם סעדו, חלקם התפללו ערבית ולמדו שיעורי תורה. מלבד

בית חב"ד נארימאן האוס

בית חב"ד נארימאן האוס

השיעורים, גבי השיב לשאלות רבות של מטיילים שהחלו להכיר את עולם התורה והחסידות. לעיתים המשיכו גבי ורבקי בשיחות נפש אל תוך הלילה.

"יחס אישי והמון אהבה"

סיפורים רבים נשמעו מפי מבקרים ואורחים, כל אחד מנקודת מבטו לפי התקופה והימים בהם שהה בבית חב"ד, וכדי לקבל מבט מקיף יותר, נביא תיאור מיוחד של מר דני סיוון, קונסול ישראל במומבאיי במשך ארבע שנים, ומספר חודשים בלבד לפני המתקפה סיים את תפקידו:

"כל אחד התקבל על ידי גבי ורבקי בחיוך רחב, ביחס אישי והמון אהבה. כקונסול ישראל, היה חשוב לי כחלק מצעדי הפתיחה, לבקר בבית חב"ד, והפגישות בבית חב"ד, יצרה קשר ידידותי מיוחד בין משפחתי לגבי ורבקי, והקשרים הלכו והתהדקו עם הזמן, וגם אחרי שסיימנו במומבאיי, ושבנו לארץ, הקשר נמשך.

עבורי ועבור משפחתי גבי ורבקי היו זוג חברים טובים. הם לא הרבו לצאת מהבית, לא רצו לעזוב אפילו לרגע את שליחותם וכל הזמן היו עסוקים בה, אבל בכל זאת אחת לכמה זמן, היו השלוחים מגיעים אלינו הביתה בימי ראשון, עם מוישי הקטן, והיינו יושבים ומדברים בכיף. הרב גבי היה ידיד נפש שלי, כך ראיתי אותו.

למומבאיי, הגעתי עם אשתי ושני ילדים, ובית חב"ד היה עוגן חשוב ביותר. בית יהודי ומקום לחגוג בו את החגים בתוך מדינה שכזו. באנו לכל סעודת שבת וחג וגולת הכותרת הבר מצוה של הבן שלי, כאשר גבי אירגן הכל, מלימוד לקראת הבר מצוה, ועד העליה לתורה.

מלבד זאת, נעזרתי הרבה ברב גבי בבעיית האסירים הישראליים ששוהים בכלא המקומי, שם התנאים הם בלתי נסבלים, היו ביניהם כאלה שביקשו, דווקא מאחורי הסורגים, לקיים אורח חיים יהודי, גבי דאג להם לאוכל כשר, תשמישי קדושה וכדומה, בעוד אני סידרתי לו את האישורים הנצרכים כדי להיכנס ולבקר בפנים.

היו גם מקרים של מטיילים שנקלעו למצוקה, איבדו דרכון וכדומה, ובהודו ללא ניירות מזהים אין אפשרות אפילו לשכור חדר במלון, שוב היה זה בית חב"ד אליו שלחתי ישראלים אובדי עצות, שם ידעתי יוכלו להתארח בלא מפריע, ויתקבלו במאור פנים וארוחה חמה."

"קשר משפחתי"

מספר חודשים לפני המתקפה, החליפה הקונסולית אורנה שגיב, את דני סיוון. כיום היא מכהנת כמפכ"לית [מפקחת כללית] של משרד החוץ. גב' שגיב מתפעלת מאוד מהאירוח והחום שהפגינו גבי ורבקי כלפי משפחתה:

"היינו יחד רק מספר חודשים. הכירות קצרה אבל משמעותית מאוד, גבי ורבקי היו אנשים מאוד מיוחדים. אני הגעתי ממשפחה חילונית לגמרי [משפחתה השתייכה לאנשי השומר הצעיר], והם הבינו לרוחנו, ולא ניסו לכפות, אלא קיבלו אותנו בסגנון ליברלי וכך אנחנו שהגענו מעולם אחר לגמרי, יחד עם כל צוות הקונסוליה, חגגנו מידי שבת וחג בבית חב"ד.

היה זה לקראת ראש השנה, כאשר הזמנתי מרבקי חלות, וביקשתי לשלם, אך רבקי סירבה בתוקף וממש אילצתי אותה לקבל תשלום. גבי הבין היטב את הלך הרוח, וידע שמוזר לי שאיני יכולה להתכבד

בעליה לתורה בשבת, ולכן כאשר הגיע בסוכות לקונסוליה, כיבד אותה בברכה על לולב ואתרוג, ואמר לי בחיור: הנה יש לך הזדמנות לעשות מצוה שגם אישה עושה. ובימי חג הסוכות ישבנו אנשי הקונסוליה ועוד ישראלים בסוכה של הבית חב"ד ויחד חגגנו את חג הסוכות.

לצד הפעילות למבוגרים, רבקי הפעילה מערך מיוחד של פעילות לילדים לקראת החגים, וכאשר נמצאים רחוק, זה עוד יותר מרגש לראות את הילדים יוצרים יחד מלאכות של שופרות, סוכות ועוד.

הקשר היה ממש משפחתי, ולכן האסון היה טרגדיה עבורנו כידידים אישיים ולא רק מתוקף התפקיד, וכך כל אנשי צוות השגרירות, הישראלים והמקומיים, כולם היו באבל אמיתי במשך שבועות והיה לנו קשה מאוד להתאושש מהטרגדיה הנוראה".

בית מלון פרטי

הכמויות של האוכל בבית חב"ד היו גדולות לא רק בכמות, רבקי השקיעה את הכשרונות והנשמה שלה, באיכות, במגוון ובטעם, היא ניהלה באופן אישי את הבישולים וההכנות לסעודות שכללו עריכה למספר גדול של אורחים, והיו סעודות מתוזמנות, ומצד שני כל אורח שהיה בא בכל שעה, קיבל סעודה כיד המלך. ומלבד זאת היו גם משלוחי מזון כשר לאנשי עסקים ומצד שני לאסירים, וגם את אלו היה צורך להכין ולארוז, וכל אחד קיבל ארוחה טעימה מזינה והעיקר כשרה למהדרין, בניצוחה של רבקי. ואילו גבי עשה רבות כדי לייבא מוצרי מזון מארץ הקודש למומבאי, וגם שחט בעצמו כמויות של עופות, ודאג להכשרתם, וכך היה לבאי בית חב"ד בשר בימות החול, שבתות וחגים.

על מאחורי הקלעים של יבוא המזון ועל הכנתו מספרים ההורים של גבי ורבקי.

הרב שמעון רוזנברג מסביר כיצד יבאו כמויות של מזון כשר למהדרין עבור כל האורחים: "גבי היה שולח קונטיינרים של אוכל מארץ הקודש, ובמקביל במשך הזמן היינו שולחים להם עוד כמויות גדולות של מוצרי מזון, וגם מאתרים עבורם מתכונים מיוחדים להכנת כמויות גדולות של אוכל. יש לציין כי ידידם החב"די ר' בערל גנזבורג מקנדה, אשר הגיע מפעם לפעם למומבאי, היה מביא עמו מוצרי מזון חשובים לפי הזמנות של גבי ורבקי".

גב' יהודית רוזנברג: "לא פשוט לבשל כמויות גדולות כל כך, ולפעמים צריך לבשל תוך זמן קצר ביותר, ובמיוחד שחסרים מוצרים כאלו ואחרים. אך רבקי למדה כיצד לבשל כמויות גדולות מבלי לוותר על הטעם והמרקם המותאם לישראלים וגם לאמריקאים ואחרים. עם הזמן רבקי אירגנה צוות של עובדים מקומיים, שלמדו את המלאכה, והיא נצחה על העבודה באופן אישי, כדי שהכל יצא הכי טעים והכי מושלם. רק אומר שבמקרה הצורך, היא ידעה להכין תוך שעה, סעודה בשרית כולל תוספות, סלטים וקינוחים, שאינה מביישת מלון חמישה כוכבים".

הרב נחמן ופרידה ההורים של גבי, הגיעו למומבאי לקראת ליל הסדר כשמונה חודשים לפני המתקפה. פרידה: "זה היה מדהים, הגענו יום לפני פסח, וכל האוכל לליל הסדר היה מוכן ומסודר. הכינו שולחנות ל-150 איש, עם כלים אמיתיים לא חד פעמיים, וליד כל צלחת הכינו שקית מצות, גבי ורבקי ניצחו על כל ההכנות, ובדקו בקפדנות שהכל יהיה מסודר ונקי עד הפרט האחרון. וכאשר הגיע ליל הסדר, זה היה מדהים, התיישבו ליד השולחנות יהודים מכל העולם - מישראל, ארצות הברית, וגם מקסיקו וניו זילנד, וליל הסדר נערך בעברית ובאנגלית כדי שכולם

יבינו והאוכל היה ביד נדיבה. וכאשר ה'סדר' הסתיים, חלק מהאורחים כבר התפזרו, ואנחנו הלכנו לישון, וכאשר קמנו בבוקר נדהמנו לראות כי גבי ורבקי עוד משוחחים עם אורחים שנותרו מאמש".

הרב נחמן: "ארגון ליל הסדר מצריך חשיבה ומאמץ, וכל פרט זה פרשיה בפני עצמה, גבי ורבקי פשוט לא וויתרו, וטרחו ויגעו בכל דרך כדי שהכל יהיה לא פחות ממושלם, ולמרות שהתוכנית היתה שיגיעו כ-150 איש, הגיעו הרבה יותר, הצפיפות היתה גדולה, אורחים רבים עמדו, אך גבי ורבקי המשיכו לנהל הכל במאור פנים ובסבלנות רבה".

- פרק ד - גבי מספר

קהילת תפארת ישראל

בעקבות הטרגדיה הנוראה, התגלה ראיון וידאו שהעניק גבי לסטודנטים, ובראיון מתאר בפירוט רב, כיצד הוא ורעייתו רבקי פועלים כשלוחי הרבי במומבאיי. להלן קטעים נבחרים מתוך הראיון המרתק ותחילתו על הפעילות בקרב היהודים המקומיים מתפללי בית הכנסת 'תפארת ישראל' במומבאיי:

"כאשר הגענו לכאן, לפני שלוש שנים, שאלו אותנו מארגון הג'וינט: בשביל מה חב"ד הגיעו לכאן? השבנו להם: תשמעו, אנחנו לא לוקחים לאף אחד שום עבודה, אנו באים להוסיף, לא באים חס ושלום לגנוב עבודה ולהתווכח ולריב, זה לא ענין של בית חב"ד, אנחנו ביחד עם הקהילה היהודית המקומית. מה שאפשר להוסיף זה מה שנעשה, לכל אחד יש רעיונות שלו.

בקרב הקהילה המקומית, התחלנו בארגון מניין שחרית מידי יום חול, בבית כנסת 'תפארת ישראל' המקומי, הייתי אוסף יהודים בכדי שיהיה מניין, ובשלב הבא בנינו מקווה בתוך בית הכנסת, גייסנו תרומות לכל שלבי הבניה. לפני שהתחלנו בפרוייקט המקווה, בית הכנסת קיים אסיפה מיוחדת בהשתתפות כל חברי הקהילה, ולאחר הודעה מסודרת על בניית המקווה, כל הנוכחים אישרו פה אחד. אציין כי בבית הכנסת 'תפארת ישראל', יש שמונה מאות חברי קהילה.

כאשר ראיתי שלקהילה המקומית, יש צורך בעופות כשרים, אמרתי להם שאוכל לשחוט עבורם. ובמקביל לארגון השחיטה, גייסתי מקפיא ענק כדי שבני הקהילה הבאים לבית כנסת יוכלו לבוא ולקנות שם, ולא יטרחו לבוא לבית חב"ד. ומלבד עופות, אנו אופים מיני מאפה וגם חלות לכבוד שבתות וחגים, ומספקים לכל מבקש.

אנו עושים פעילויות שונות בתיאום עם הקהילה היהודית המקומית, ומלבד התפילות ומזון כשר, אני גם מוסר שיעורי תורה ליהודים המקומיים".

בית כנסת "אליהו"

במקביל, הרב גבי מספר על פעילות בבית כנסת 'אליהו' בו מתפללים בני עדת העירקים:

"בית הכנסת הקרוב ביותר לבית חב"ד, הוא בית כנסת 'אליהו' בית כנסת בנוסח בגדד [בירת עירק], מידי שבת אני הולך לשם עשרים דקות הליכה, כדי לחזקם. בבית הכנסת הזה היה קיים מקווה עתיק שכבר לא היה פעיל שנים רבות, ונעשו פעולות כדי להפעילו בתיאום עם מר סלומון סופר יו"ר קרן ששון, המפעילה את בית הכנסת.

הרבה מטיילים ישראלים, אמריקאיים ואחרים, מבקשים לסדר להם, להשתתף בסעודות שבת אצל משפחות מקומיות, כדי לראות מקרוב את הקהילה היהודית המקומית ואני מתווך בין בקשות המטיילים למשפחות המקומיות.

מעניין, כי בקהילה המקומית כאן, הציפיה למשיח מאוד איתנה, הם מרבים לשיר על אליהו הנביא, ורואים בו סמל לגאולה. המסר של

גאולה מחזק אותם, והלוואי שכל עם ישראל הנמצא בכל רחבי תבל, ילמד מהם לצפות לגאולה. מעניין שבמקומות רבים, יהודים שאינם נחשבים חרדים, אוכלים מצות מכונה כבר שנים רבות, ואילו כאן כל בני הקהילה אוכלים רק מצות עבודת יד, שהם עצמם אופים.

יש לנו שיעורים עם הקהילה היהודית המקומית, אני מוסר שיעורים לגברים ורבקי לנשים, ומלבד זאת יש בית ספר של יום ראשון המיועד לקהילה היהודית "בני ישראל", מדובר בקבוצת ילדים מגיל שבע ועד ארבע עשרה, המעבירים מידי שבוע, שלוש שעות של חוויה יהודית.

יצירת שופרות עם ילדי הקהילה המקומית

סיוע לישראלים בגשמיות ורוחניות

המטיילים הישראלים, מגיעים לכאן להשתחרר... מכל המגבלות בכל תחום כולל למשל התנתקות מכלי התקשורת ועוד. וכך אצל חלקם יותר קל לשכנע לבוא לסעודת שבת, אבל מצד שני יש כאלו מסורתיים שכאן קצת שוכחים את הגבולות הרוחניים, ותפקידנו לסייע להם ברוחניות כמו גם בגשמיות. ובכלל אנו דואגים להסביר למטיילים, כי כדאי לשמור על החוק, כי יש מטיילים הסובלים בכלא על עבירות של מה בכך, כי חשבו שהם משוחררים וחופשיים בכל תחום".

גבי שליח של אלוקים

את הראיון, גבי חותם עם סיפור מופלא, שסופר בגירסאות שונות לאחר הטרגדיה, והנה הסיפור בכלי ראשון:

בשנה הראשונה שהגענו לכאן, הייתי הולך כל יום שישי ב"גסט האוסים" [אכסניות/מלונות זולים] בכדי לחפש ישראלים, ולהודיע להם על שבת בבית חב"ד, הגיע ערב פסח, יצאתי לסיבוב בגסט האוסים, רבקי אמרה לי: אל תפספס אף אחד!

הגעתי לאחד ה'גסט האוסים' ושאלתי במשרד הקבלה, אם יש ישראלים, ואמרו לי בחדר בסוף המסדרון יש ישראלי אחד. דפקתי בדלת, ואיש לא ענה, התחלתי ללכת, ולפתע הדלת נפתחת, והישראלי התנצל שהיה במקלחת ומיד שאל: מי שלח אותך לכאן? חשבתי כי הוא מתריס נגדי, אך כאשר הבטתי עליו הבנתי כי הוא מופתע מאוד, והשבתי: אלוקים! הישראלי סיפר לי: לא מאמין איך מצאת אותי. הגעתי לכאן בדרך לא דרך, נסעתי מדרום הודו לצפון, ובאמצע הדרך בודק את הכיס, ולתדהמתי הארנק איננו ואין לי כסף להמשיך את הדרך. הגעתי

למומבאיי, ושאלתי אם יש קונסוליה של ישראל, והתברר שאין [תקופה קצרה הקונסוליה לא פעלה במומבאיי], חשבתי לעשות את הלילה ברחוב. האמת היה מי שהציע לי שבני משפחתי בארץ יעבירו לי כסף, אך אין לי מושג איך עושים דבר כזה בהודו. בנס פגשתי ברחוב זוג צרפתים שהתברר כי הם יהודים, ולקחו אותי למלון והסבירו לי כיצד אוכל לקבל העברת כסף ממשפחתי בארץ. ותוך כדי הבלגן הזה, נזכרתי שהלילה ליל הסדר, ולא ידעתי מה לחשוב, כיצד אמצא מקום לעשות את סדר פסח, ורק חלפו מספר דקות מאז המחשבות הללו, ואתה מופיע לי כאן!"

- פרק ה -

נאום גבריאל

הדברים עוררו התפעלות

בכינוס השלוחים העולמי בשנת תשס"ה, הרב גבריאל נח הי"ד נשא נאום בפני השלוחים. הנאום המיוחד בכינוס השלוחים, מספר חודשים לאחר יציאתו לשליחות פורסם לאחר הירצחו והדברים עוררו התפעלות רבה בכלי תקשורת רבים.

***

ב"ה זכיתי להימנות עם צבא השלוחים של הרבי ולהקים בית חב"ד במקום שהוא "חרון אף של מקום". מדינת הודו, מדינה שמלאה עבודה זרה בכל בית, תחת כל עץ רענן, בכל משרד, בכל מונית, יש 'עבודה זרה' שלהם.

דבר ראשון שעשיתי כאשר הגעתי להודו, היה ללמוד הלכות עבודה זרה, שאדע איך להתנהג, כשנכנסים לכאלה מקומות. אספר לכם אפיוודה שתלמד עד כמה הם קשורים לעבודה זרה. נכנסתי שם למשרד של הודי. זה היה בשעת צהריים. פתאום הוא מבקש מכולם לצאת מהמשרד. העוזר מביא לו מגשים של אוכל, והלה מתחיל להאכיל את הפסלים שלו, שם את זה בפניהם. אמרתי לו: גש לחלון, תראה כמה עניים יש במדרכה הסמוכה, תן להם את האוכל הזה. הרי בינינו, הפסלים האלו לא אוכלים מאומה. הוא השיב לי בנחרצות: מה פתאום? הם בודאי אוכלים. צריך לראות זאת במו העיניים, בהודו, כדי להאמין שיש בימינו עבודה זרה בהיקף כזה.

הרבי שלח אותנו דווקא להודו, למקום כזה של עבודה זרה, להקים בית חב"ד, ודווקא מהמקום הזה תצא נקודת אור ותאיר את האזור כולו. וברוך ה', אפילו גויים מגיעים, מתעניינים ומאמינים בא-ל עולם.

חשוב להבין, בהודו, להאמין ב'שיתוף', זה דבר מובן מאליו. הגיע אלינו גוי אחד שקרא על היהדות ועל חב"ד באינטרנט. הוא התכתב עם עורכי האתר ואלו הפנו אותו אל הרב היהודי שהגיע לאחרונה להודו. הוא הגיע אליי לדירה. עם כניסתו, הוא רואה את ארון הספרים, הוא קד קידה עמוקה, במשך שתי דקות. בקיצור, הוא רצה ללמוד יהדות. אמרתי, מה, נעשה אותו יהודי? הרי להתחיל עם גירות זה הדבר הכי מורכב. אמרתי לו, בוא נלמד על שבע מצוות בני נח. הוא הוציא עט ודפדפת ורשם הכול.

סעודת פורים וקריאת המגילה

לאחר שסיימתי להרצות לו את הכול והוא האזין ורשם בסבלנות, הוא אומר לי, תראה, עם כל השש מצוות אין לי בעיה, אבל להאמין בא-ל אחד? איך אנחנו יכולים להאמין. יש לנו שלוש מאות מיליון אלים. אומרים שבחישוב קל אתה מגיע למסקנה שלכל הודי יש שני אלים. בסופו של דבר ישבתי והסברתי לו והוא קיבל את זה.

אנחנו עובדים הרבה עם ישראלים, אנשי עסקים. באים לשם הרבה יהלומנים, שבאים למומבאיי משני עד חמישי. הם באים להודו לצרכי מסחר וחוזרים לבייתם לקראת סוף השבוע. לפני שלושה שבועות, טיסת אל על נתקעה. יש טיסה בכל ליל שישי לארץ. הייתה זו תקלה רצינית כי המחשב של המטוס התקלקל. משמעות הדבר ברורה. שהם לא יוכלו לטוס עד ששישגו את החלקים הנדרשים מהארץ והדבר יהיה לפחות עד אחרי שבת.

התקשר אליי המנכ"ל [של אל על בהודו] ביום שישי בבוקר ואומר לי: "גבי, אתה חייב להציל אותי. יש לי כאן מאה וחמישים יהודים. אין לי איך להאכיל אותם אוכל כשר. עזור לי, שלח לי משהו, שלח לי אוכל". אמרתי לו, בסדר, נראה מה אפשר לעשות. הודעתי את הדבר לאשתי והתחלנו לבשל ולאפות לחמים וחלות. אצלנו אין סופרמרקט שאפשר לקנות מיני מאפה, לחמים או לחמניות. מה שאנחנו מכינים, זה מה שיש. כל יום מכינים את הלחמניות לארוחת הערב. ב"ה למדתי שחיטה, יש לנו עופות שאנחנו שוחטים ומכינים אותם.

שלחנו להם אוכל כיד המלך. לא זו בלבד. עשרים איש באותה טיסה היו יהודים חרדים עם הלבוש השבתי הנהוג. הם הגיעו אלינו לבית חב"ד ושהו אצלנו כל השבת. במהלך השבת כל אחד מהם אמר דבר תורה, שרנו 'זמירות' והם עצמם התבטאו במוצאי שבת: "שבת כזאת של התעלות לא הייתה לנו מאז שנישאו".

אצלנו נהוג שבשולחן שבת, כל אחד מהמשתתפים, מבלי הבט על מספר האורחים, מציג את עצמו בשמו היהודי ואומר משהו. אנו מבקשים גם שלא יציגו את השם העסקי ואת מטרותם העסקית במקום, כדי לחדד את העובדה שאנו יהודים ובשבת יש לנו מכנה משותף אחד ואנו מתנתקים מענייני החולין.

באחת השבתות, שאלנו את אחד האורחים, איך הגעת אלינו לבית חב"ד, איך שמעת עלינו. היינו אז די חדשים ולא הספקנו לפרסם על עצמנו. הוא סיפר שהתקשר אליו יהלומן אחר ואמר לו, נראה אותך היום בקידוש אצל החב"דניק? הוא השיב בפסקנות: איזה קידוש? אני כאן בביזנס. וחברו ענה לו, כן, היום יום שישי ובליל שבת אני הולך לבית חב"ד לתפילת קבלת שבת ולסעודת שבת. בקיצור, אותו יהודי סגר את העסק שלו, הגיע לבית חב"ד, לתפילה ולסעודת שבת...

- פרק ו - גביר וידיד

כמו אבא וסבא

סם - איש העסקים סמואל מרשל - לא מסוגל לשמור על קור רוחו כאשר הוא מספר על גבי ורבקי. קולו מרוסק, ורגש רב שזור בדבריו קצרים אבל רגשיים, אשר קורעים את ליבו. שבועיים בלבד לאחר שגבי ורבקי הגיעו למומבאיי, הוא לקח עליהם אחריות, וכאשר הוא מדבר אודותם, הוא חוזר ושונה - אני לא איש עסקים שסייעתי להם ואני גם לא ידיד; אני, רעייתי ובתי מרגישים כמו משפחה אחת עם גבי ורבקי. אני ורעייתי היינו להם כהורים ולילדיהם כסבא וסבתא. בכדי להמחיש

סם מרשל עם מודל בית חב"ד

את דבריו אלו, די לספר כי סם חבר הקהילה היהודית במומבאיי, חולק את זמנו בין הודו, סינגפור וישראל וחולש על עסקים חובקי עולם ומוגדר רישמית כ"מליארדר", עשה לא פעם 'בייביסטר' לבנם של גבי ורבקי. וכאשר נשאל מהיכן איש עסקים שכמוהו, מצא זמן וכוחות לטפל בתינוק, הוא ממש נעלב ומשיב בקצרה: "אני אנושי".

תוך זמן קצר מאז גבי ורבקי הגיעו למומבאיי, סם נדבק מהעשייה האינטנסיבית של הזוג הצעיר, ורתם עצמו לסייע להם בכל דרך אפשרית, בכדי לפעול ולעשות את מה שניתן וגם פעולות שבמבט ראשון נראה שאי אפשרי להגיע אליהם. תמיכה כספית ומשפטית, עזרה בהבנת נבכי הביורוקרטיה ההודית וסיוע בהשגת מוצרי מזון כשרים ותשמישי קדושה. פעולות כאלו ואחרות עשה סם, ובכל אופן כל אלו מתגמדים לעומת הקשר האישי החם שהיה ביניהם, אותו תימצת מר סמואל מרשל בהספד שהעלה על הכתב והרי הוא לפניכם.

שני אנשים 'מופלאים'

כמו כוכבי שביט ברקיע...

מבליחים הם ואז חולפים...

אנו על פני הארץ סובלים ובוכים...

אך החיים נמשכים, אנו חיים ומתים...

אל חיקו של הא-ל הם נישאים...

הכרתי את גבי ורבקי, בדצמבר 2003 [חורף תשס"ד], שבועיים לאחר הגיעם למומבאיי. היה זה כאשר עמדתי לשוב מסינגפור למומבאיי,

השליח של הרבי מליובאוויטש הרב מרדכי אברג'יל אותו עמדתי בקשר, בישר באוזניי כי למומבאי הגיעו זוג שלוחים חב"די: "קח עליהם אחריות" ביקש ממני ואני ביצעתי זאת בנאמנות. ולמה? כי כל מי שעוזר לקהילה, אני מסייע לו. הפילוסופיה שלי לחיים, היא: אדם נמצא לפעמים למעלה, לפעמים למטה. כאשר אתה למעלה, עליך לסייע לאלו שצריכים, כי מחר עלול אתה לרדת, ואז תזדקק לעזרה.

האמת שבתחילה, אני ועוד מחברי הקהילה המקומית, ראינו בו מיסיונר שבה לכפות עלינו בויכוחים והתנצחויות שמירת מצוות בדרך בה הוא הולך, אולם עם הזמן התברר כי מדובר בזוג טהור אשר במאור פנים ובחיוך רחב, עושים הכל בכדי לעזור לכל אחד, ולשמר את המסורת היהודית.

תמיכה ועזרה ללא מטרות אנוכיות, הגישו לכל אחד באשר הוא. גבי מסר שיעורי תורה, שחט עופות, ייעץ לצעירים במצוקה, ועזר לאלו שנקלעו לבתי סוהר. כך גם בקהילה המקומית, פעל בדרכים משלו, לסייע למתפללי בתי הכנסת, הוא היה חזן ומסר להם שיעורי תורה.

דבק במטרה

הנני בן למשפחת הרב צדקה חוצין, שנולד בחלב בסוריה, ולבקשת יהודי עירק, בא לכהן אצלם כרב הראשי, לאחר שהקהילה שם התמוטטה בעקבות מגיפה שהפילה חללים רבים. 40 שנה הנהיג הרב חוצין את יהודי עירק, והיה הסמכות ההלכתית שלהם, ועד היום רבנים ותלמידי חכמים מזכירים את פסקי ההלכה שלו. רבנים דגולים נמנים על צאצאיו, ובהם הרב מרדכי אליהו והרבנים למשפחת צדקה. וגם אני

זכיתי להימנות על צאצאיו. אלא שלא כמו האחרים, משפחתי היגרה מעירק להודו, ואני נולדתי בהודו.

ביני ובין גבי היה קליק מייד, 'חיבור מיוחד' שזור בהומור ומחויבות עמוקה. הוא צחק, כאשר סיפרתי לו שנשלחתי לשים עליו עין ולוודא שלא ייכנס לצרות. כה מדוייק לאור האירועים הטראגיים להם היינו עדים. אני ורעייתי בילינו בחברתם הרבה מאוד. הוא התייעץ עמי המון. קיבל הנחיות כיצד לנהוג, ועם הזמן הפכנו לידידי נפש, עד שהפכנו למשפחה אחת מלוכדת, שכל מטרתנו לסייע ליהודים הגרים ושוהים בעיר מומבאי.

גבי, דבק במטרה לשמה נשלח להודו. ואני יכול להעיד ממה שאני הרגשתי. הוא לא התבייש לקרוא לי פעמים רבות, בכדי לסייעו, וגם

סם - ראשון משמאל, עם גבי הי"ד, חמיו הרב שמעון רוזנברג, ובני הקהילה המקומית

ביקר במשרדי באורח תדיר, והתלהבתי הגדולה מפעילותו המיוחדת, הביאה אותי לרתום גם את עוזריי ומזכיריי לסייע לגבי ורבקי בכל מה שביקשו. כמובן, שגבי לא ויתר גם על הרוחניות שלי, וקבע לי מזוזות במשרד. אשתי אירמה ובתי ורוניקה היו קשורות לרבקי ולילדים לא פחות, אירמה היתה להם כאם ורוניקה כאחות. הם היו קרובים תמיד, גם בישראל - בה ורוניקה מגדלת את תאומיה.

בעוד גבי היה המנהיג, 'הלוחם' המוציא לפועל את עבודת השם, ריבקי היתה אשתו הנאמנה, האמא, אשת חיל כל כולה. השניים נגעו בכל לב, הם היו זוג מושלם, זוג למופת.

אין בלתי אפשרי

הוא היה צעיר ושאפתן, לעיתים עקשן בקנאותו הרוחנית לגבור על כל מכשול, איש צעיר ונמרץ. הוא ביטא וגילם את האמירה: "המילה בלתי אפשרי אינה קיימת". ישנם סיפורים רבים, ואנסה לתאר את חלקם - שכן בטוחני שלאחרים דוגמאות נוגעות ללב - אודות נדיבותם של גבי ורבקי.

פעם הוא רצה שהקהילה היהודית בהודו תחל לשמור כשרות ועשה סידורים לנסוע לאלבאה, אשר נמצאת מעבר לים, מ'השער' שליד הטאג'. מדובר היה בחוות תרנגולות, וגבי נהנה לספר לי אודות 250 העופות שהוא שחט כל שבועיים, חילק ברחבי העיר, איחסן בקירור בעצמו, שיגר דרך האוויר לגואה ואפילו לשגרירות בניו דלהי. מאוחר יותר הוא הסדיר את העניין בבית המטבחיים המקומי בקולאבה.

היו תקריות הקשורות בסמים אשר השפיעו על ישראלים ובני לאומים אחרים, וגבי התמיד לבקר בבית הכלא המקומי בכל יום שלישי, לעזור

לנחם את האסירים הישראלים, לאחר שכבר נדרש לטפל באנשים לאורך הדרך.

והיה אירוע הצונאמי, גבי קיבל שיחות בהולות מהורים מוכי-פאניקה מניו יורק, לונדון, דרום אפריקה, ישראל וסינגפור - לברר אם מצב ילדיהם שהיו באיי האנדאמאן אותה עת. גבי התקשר אלי ואמר שהוא צריך 1000 דולר. שאלתי מדוע? והוא הסביר, אמרתי לו: "אתה מטורף. לא קל להגיע לשם. אבל לך על זה". אך אמרתי לו בהלצה כמובן, שאם לא יגלה בעיות כלשהן אז הוא חייב לי 1000 דולר, שכן האמנתי במה שעשה, וצריך את רוח 'הלוחם' בעולם זה בו חדשנות ויצירתיות מבחינים בין אלו שמובילים ואלו שהולכים בסך.

הוא טס ראשית לצ'נאי, ואז עלה על טיסה לאיי האנדאמאן שם פגש יותר מ-100 ישראלים ששאלו אותו: "למה באת? אפילו לא שמענו על הצונאמי ולא הרגשנו כלום". גבי, כאופייני לו, אמר: "אוקיי, אם כך בואו הניחו תפילין כל אחד מכם, ותודו לקל שאתם חיים".

הוא היה נשמה מיוחדת במינה. גבי ורבקי התגוררו תחילה בדירת חדר לחוף הים מול המלון, עם מחיצה שברירית בצד אחד, והמיטה ועריסת התינוק בצד השני, ושולחן עם ספרים, לצידו היינו מסיבים יחד בשבת. זה היה בלתי יאמן, לראות כיצד גבי ורבקי מחדר צר, מנהלים פעילות מוצלחת כל כך.

דירתם הבאה היתה במלון 'שליס', גם היא ב'אפולו בנדאר' שליד מלון הטאג', אך הפעם היתה לו דירת גג 3 חדרים. אמרתי לו שאני מופתע שחב"ד יכולים להרשות לעצמם דירת גג. זו היתה בדיחה כמובן, והוא מיד השיב שהוא צריך את המקום כדי להרחיב את

עבודת השם ולחבר את הקהילה, הן את 'בני ישראל' והן את היהודים הישראלים והזרים

נר חנוכה בשער הודו

הוא התקשר לומר לי שרוצה לחגוג את חנוכה ב'שער להודו', הכניסה ההיסטורית למומבאיי שנמצאת מחוץ למלון הטאג' אשר נפגע כה קשות במתקפה הטראגית. אמרתי לו שהוא משוגע, נצטרך לקבל אישורים מהרשויות המקומיות, המשטרה העירייה. זה היה מיזם מאתגר, התגייסנו כולנו - והנה, כוכב נולד, הגענו עם כרכרה וסוס ועליהם חנוכיה, והיתה חגיגה נפלאה ב'שער', יחד עם רבי שמעון ויהודית (הוריה של רבקי) שנכחו עם עוד 100 הודים שרצו להצטרף להילולא שאורגנה על ידי ה-'הודי' של מומבאיי, אנו מוכרים בהודו מזה 100 שנה כ-'יהודי', אלו שמקורם בשבט יהודה.

ביתם של רבקי וגבי היה פתוח לכולם: טיילים (בהודו יותר מ-40,000 טיילים ישראלים כל שנה) יהלומנים, מומחי הייטק, אנשי חב"ד ורבנים שעברו במקום כדי ללמוד כיצד הוא מתמודד עם התנאים בהודו. אנשים מכל רחבי העולם, לונדון, ניו יורק, דרום אפריקה, סינגפור, הונג קונג, הגיעו לבית הבינלאומי. מקום שהיה כדי לחגוג בחגים, לעשות שבת, להשתמש באינטרנט, לקבל ייעוץ בנושאי יהדות, להיעזר בו עבור בני הנמקים בכלא.

נכדיי, רפאל ויעקב, זוכרים היטב את שיעורי העברית והיהדות שקיבלו ממומבאיי, וכיצד בחגים היתה להם ההזדמנות לתקוע בשופר.

כאילו הם היו, גבי ורבקי. זו חב"ד.

התגשמות החלום

הוא חלם כל העת שיהיה לו מבנה משלו, בית חב"ד שיהווה מרכז לכל הפעילויות. כך הוא השיג את בית גרימן שכה בלט בחדשות, וכעת נותרה רק קליפה שבורה ממה שפעם היה.

הוא התקשר אלי ואמר שהוא צריך מיליון וחצי דולר. יש לו עסקה מעולה עבור מרכז חב"ד. שאלתי אותו מאיפה הוא מצפה להשיג את הכסף. תשובתו הטיפוסית - השם יתן, וכך צללנו אל תוך פרטי הפרטים. זו היתה עסקה טובה בזמנו, השוק עלה ובעלי המבנה העלו את המחיר, אך גם במחיר הגבוה יותר העסקה נותרה טובה, והוא ביקש ממנו ביטחונות. כך נולד בית חב"ד. אפילו הצעתי לבעלים שאם יפחית את המחיר הסופי ב-100,000 דולר, נעשה אותו לחבר במועדון חב"ד. אני סבור שהוא אכן ביקר פעם או פעמיים ונהנה מארוחה מצויינת.

בכל ליל שבת הוא אירח את קהילתו, כ-40-30 נפש, סביב השולחן הגדול מלא בסיפורים ושירים יפהיפים, החל ב-אדון עולם. כל אורח היה מספר את סיפורו האישי, מה הוא עושה בהודו, או שר שיר. זכורות לי פעמים רבות בהן השתתפתי בארוחת השבת, והוא היה פונה אלי בגאווה כחב"דניק הראשון של מומבאיי.

כאשר היה נגמר לו האורז הוא היה מתקשר אלי, והייתי מתקשר לחברי פרם גארג מחברת לאל מאהאל בסמטי, ותוך ימים ספורים היו מגיעים 20 ק"ג או יותר של אורז בסמטי באיכות מעולה. הוא התעקש לפגוש את פרם גארג וכך אכן היה, ומאז נהיה שמו מר בסמטי. אלו היו הסיפורים הקטנים, האנקדוטות הנותנות לחיים, חום וצבע.

הקהילה היהודית של מומבאיי, מורכבת בעיקר מ'בני ישראל', שמספרם כ-5000-6000 נפש ברחבי הודו, מתוכם קרוב ל-3500 במומבאיי

- פרק ז - נס ההצלה

מוישי ניצל בנס

מוישי והמטפלת יצאו מבית חב"ד בריאים ושלמים. זו היתה הבשורה הטובה של יום חמישי בבוקר, כאשר במהלך שידורים מתוחים מבית חב"ד מומבאיי, מסביבו נראים כלי תקשורת רבים, שוטרים חמושים ואנשי ביטחון רבים ולפתע כמו בסרט דימיוני, יוצאת מבית חב"ד אישה מקומית עם הילד של השלוחים על ידיה, ותוך רגעים בשורת ההצלה מופצת בכל רחבי תבל, והשמחה על ההצלה מהולה בתפילות להצלת השלוחים והאורחים הנמצאים בבית חב"ד מוחזקים כבני ערובה.

הכל החל ביום רביעי בלילה אור לכ"ז מר-חשוון תשס"ט (7.10.2008), כאשר מחבלים חמושים פרצו לבית חב"ד והחלו לירות לכל עבר, ובשעות הבאות התברר כי מומבאיי נמצאת תחת מתקפה אכזרית של מחבלים מוסלמים קיצוניים שהגיעו מפקיסטן דרך הים, ובתוך זמן קצר המחבלים חדרו לבתי מלון, תחנת רכבת בית חב"ד ועוד, כאשר בבית חב"ד ובתי המלון, המחבלים החזיקו בני ערובה וכוחות הביטחון היהודים צרו על המבנים במטרה לחלץ את בני הערובה בחיים. באותן שעות יהודים בכל רחבי תבל נשאו תפילות לאבינו שבשמים, כדי שיחוס על שלוחי הרבי מליובאוויטש ואורחי הבית חב"ד. וכלי התקשורת בכל רחבי העולם, לצד מבצעי חילוץ מתוך בתי המלון, החלו לשדר בהרחבה מבית חב"ד ואודות חב"ד, כאשר שלוחים ואנשי חב"ד מוזמנים לספר מי הם השלוחים במומבאיי, מי הם השלוחים בכל העולם, ועל כוחו של הרבי במהפכת השליחות אשר חולל בכל רחבי העולם ובכך מחזק את העם היהודי בגשמיות וברוחניות.

המשתייכים לשמונה בתי כנסת שונים, הוותיק שבהם מסביבות השנה 1860. בתחילה, חלק מבני הקהילה לא זרמו עם העובדה שגבי ביקש שבתי הכנסת יתנהלו לחלוטין על פי כללי ההלכה, אבל עם הזמן הבינו כי הכל לטובת הקהילה, וכולם אהבוהו אהבת נפש.

הם הגיעו להשלמה עם גישתו של גבי, אהבו והעריכו אותו ברצון. דברי ההספד שנאמרו בבית הכנסת, לאחר המתקפה, מדברים בעד עצמם, כאשר את המעמד כיבדו בנוכחותם יותר מ-300 גברים ונשים אשר באו לתת כבוד לשתי נשמות מופלאות.

עלינו להזכיר גם את סנדרה ואת מוישי, בנם של גבי ורבקי, סנדרה שהצטרפה למשפחה זמן לא רב לאחר הגעתם. הם אהבו אותה כולם ונקשרו אליה, בהיותה אישה מלאה אהבה. בתחילה, כאשר גבי ורבקי לא יכלו להרשות לעצמם מגורים בבית עבודה, היא סיפרה לי כיצד נסעה יותר משעתיים כל יום - לביתה, חזרה לבית חב"ד, וחוזר חלילה - אך לעולם בלי תלונה. בהמשך, היא עברה לגור עם המשפחה בבית נירמאן.

מוישי ניצל בחסדי הבורא, על ידי המטפלת שלו, סנדרה סמואל, שהתחבאה בקומה תחתונה, בחדר המזווה ואילו אני הייתי אחד מבני-המזל שיצאו את מלון הטאג' מאהל לפני הסתערות המחבלים, 20 דקות בלבד לפני שהחלה, בדרכי אל ארוחת ערב בביתה של הקונסול הכללי אורנה שגיב. וכאשר אירע הפיגוע, מיד טילפנתי אל גבי, והוא השיב לי במהירות בקצרה ובבהלה: "מעס, מעס" בלגן, בלגן. וניתק. הכל מלמעלה.

בעזרת השם, תנוח נשמתם בשלום. ואנו ננציח את פועלם בתקופה כה קצרה של 5 שנים אכן, ההישגים הנפלאים הן של גבי והן של רבקי, אשר נגעו בליבם של כולם והותירו תהום פעורה לנצח.

יהי זכרם ברוך.

סנדרה בראיון מיוחד

מה באמת קרה בתוך הבית חב"ד במהלך המתקפה? וכיצד מוישי ניצל? על כך מספרת המטפלת המסורה 'סנדרה' בראיון מיוחד שהעניקה לכותב השורות. והנה הדברים בגוף ראשון:

"בסביבות רבע לתשע אחרי ארוחת ערב, קילחתי את מוישי בקומה חמישית, ובאמצע המקלחת עזבתי אותו לרגע בגלל משהו דחוף שקשור לעבודות הבית, וכאשר רבקי הבחינה בנעשה, היא נזפה בי: 'את לא משגיחה על הילד', אמרתי לה רק שניה הלכתי, 'העבודה שלך - רק עם התינוק' אמרה לי והוסיפה בנחרצות: 'אל תשאירי אותו לבד!'. סיימתי את המקלחת, הילד הקטן אמר כהרגלו אמר שמע ישראל, עברנו לחדר של מוישי, והראיתי לו בספר את אותיות הא-ב, צילמתי אותו איך הוא לומד ומוישי נרדם.

מוישי בחדר השינה שלו

יצאתי מהחדר, וירדתי עם רבקי למטה; 200 עופות נשחטו על ידי גבי והיה צורך דחוף לנקות את העופות ולארגנם למשלוח לשלוחים ברחבי הודו. ירדנו יחד ורבקי נותרה בקומה השנייה, ואני המשכתי לקומה הראשונה, החלפתי מספר מילים בקשר לעבודה, עם ג'קי, מקומי העובד בקביעות בבית חב"ד. רבקי קראה מלמעלה לג'קי כדי שיפנה את השולחן עליו אכלו האורחים לפני שעה קלה, ולפתע שמעתי פיצוץ עז ויריות, אבל לא הבנתי את המשמעות, חשבתי שזה משחקים של ילדים עם זיקוקים. לאחרונה ילדים נהגו לקנות בלונים גדולים ולפוצץ אותם וכך נגרם רעש גדול.

פתאום הדלת נפתחה וטרוריסט יורה לעברי, נסוגתי אחורה, הוא עלה לקומה הבאה, ותוך שניות ספורות אני רואה מקומה שניה רימונים נזרקים, לא קלטתי מה זה. בהודו יש בחגים כל מיני זיקוקים גדולים וחשבתי שבזה מדובר. הטרוריסטים זרקו את הריהוט, ומיד התקשרתי מהטלפון בקומה הראשונה ושאלתי את גבי: מה קרה? והוא לא ענה, שמעתי בליל של קולות בטלפון, הורדתי את השפופרת וניתקתי את החוט.

המחשבות שלי היו על גבי ורבקי ובמיוחד על מוישי שלי שנמצא בקומה חמישית, אבל היריות והפיצוצים, הבהירו לי היטב שעלי להסתתר, כדי שלא אפגע. בקומה ראשונה היו שני מקפאים ענקיים, והסתתרתי ביניהם וגם ג'קי הסתתר בקירבת מקום. וכל הזמן שומעת קולות ירי, הם ירו על המנורות ועל הקירות בלי סוף. ג'קי חשב לברוח, אבל אני לא שקלתי אופציה כזו, כי אני חששתי מה יקרה למוישי, אני מופקדת על שמירתו ואיני מסוגלת לעזוב בלעדיו.

בסביבות רבע לשלוש, שמעתי קולות של היאבקות, שולחנות זזים, ולפתע קול צעקה של רבקי: גבי רגע, גבי תירגע ולפתע השתרר שקט.

פתאום אני שומעת צעדים בקומה ראשונה, כי היו הרבה זגוגיות שבורות על הרצפה ונשמע רעש של צעדים על הזכוכיות. אמרתי לג'קי - אולי זה הרב גבי, פתחתי לאט לאט את הדלת לקומה ראשונה, אבל אז שמעתי מדברים בהינדית וחזרתי להתחבא.

במהלך הלילה טילפנתי לקיסרי השומר של בית חב"ד, אשר זמן קצר לפני המתקפה הלך לביתו לאכול ארוחת ערב. ביקשתי ממנו שיזעיק עזרה, והוא סיפר כי יש חמישים עד שישים שוטרים מסביב לבית חב"ד, הבהרתי לו כי המצב קשה ומורכב, שהמחבלים בפנים, ולבינתיים לא נעשה כלום נגדם.

לבינתיים אני הסתתרתי בשקט והתפללתי לבורא עולם שיציל את כלנו, אך ג'קי לא היה רגוע; הוא ישב על המשחקים של מוישי, וכל תזוזה גרמה לרעש, אני לחשתי כל הזמן 'תירגע' 'תירגע', אבל זה לא כל כך עזר לי. כך חלפו להם שעות רבות של מתח וחרדה, רעשים, יריות, ומה לא... ולא ידעתי מה קורה בקומות למעלה והדאגה היתה גדולה.

10.45 בבוקר. שמעתי את מוישי זועק: סנדרה, סנדרה. אמרתי לג'קי: בא נלך להביא את התינוק. אבל ג'קי חשש: 'הם יהרגו אותך', ואני התגברתי על החששות, והתחלתי לטפס במה שהיה מדריגות עד לפני מספר שעות, וכעת הכל היה שבור.

והנה לפתע אני רואה את המחזה הנורא - גבי ורבקי שוכבים על הרצפה, ומוישי לידם, הבנתי שכעת הכי חשוב להציל את מוישי, הרמתי אותו ברגע אחד על הידיים, רצתי למטה. וממש אין לי מושג היכן המחבלים היו באותו זמן, לאחר המתקפה התברר כי חלק מהזמן הם היו על הגג.

ירדתי לקומה ראשונה ויחד עם ג'קי יצאתי מהדלת, חציתי את השער הראשי, ומכל עבר צילמו אותי, אך שוטרים לא היו צמוד לבית חב"ד, הלכתי עוד כמה מטר לכיוון הרחוב הראשי, שם היו שוטרים רבים ואותנו לקחו לתחנת המשטרה."

כל זה אירע ביום חמישי בבוקר, ומיד פרשת ההצלה הפכה לכותרת ראשית בכל כלי התקשורת בעולם, אשר ניסו להבין כיצד ילד קטן ניצל מידי הטרוריסטים אשר מחזיקים בני ערובה בבית חב"ד. ולמרות המחשבות כי ההודים ינסו לפרוץ לבית חב"ד או לנהל משא ומתן עם בני הערובה, הרי הכל התנהל לאיטו, ויום חמישי חלף, גם הלילה עבר, והגיע יום שישי, בו הגיע מטוס מארץ הקודש, ועליו הרב שמעון ויהודית רוזנברג ההורים של רבקי, הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי מזכיר בי"ד רבני חב"ד בארץ הקודש ודוד של רבקי ועוד משלחות ישראליות רבות.

בשעות המאוחרות של יום שישי, הונחתו חיילי קומנדו על גג הבית חב"ד, והללו פרצו לתוך המבנה, ולמעשה בליל שבת התברר כי כל בני הערובה ובהם גבי ורבקי נהרגו.

הנרצחים הי"ד

ואלו שמות הנרצחים בבית חב"ד:

הרב גבריאל נח הולצברג

הרבנית רבקה הולצברג

הרב גבריאל טייטלבוים

חתן האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק

הרב בן ציון קורמן

גב' נורמה רבינוביץ

גב' יוכבד אורפז

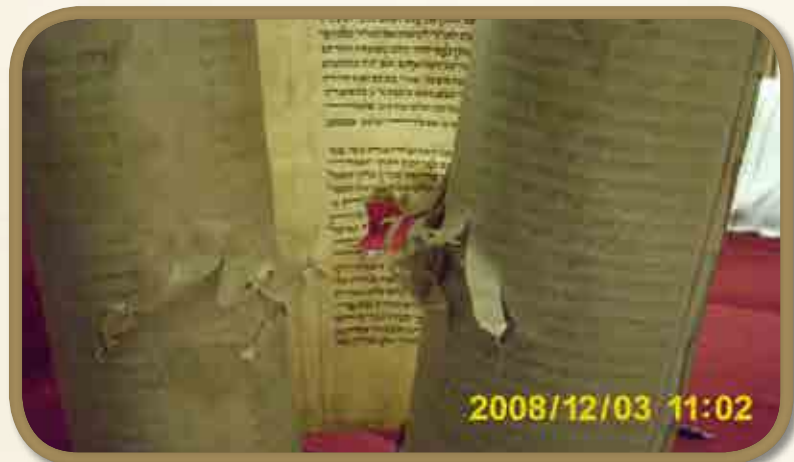
השם יקום דמם!

הרב בן ציון קורמן הי"ד

הרב גבריאל טייטלבוים הי"ד

חורי ירי, בספר תורה, בפרשת "אחרי מות שני בני אהרן"

הנס בדיווחים ישירים. מוישי יוצא עם סנדרה וג'קי

ביום שני נערך מעמד הספד בבית הכנסת המקומי, בהשתתפות

יוכבד אורפז הי"ד

נורמה רבינוביץ הי"ד

מוישי ניצל וגדל לתפארת

בני משפחות, אישים, ויהודים רבים שבאו לכבד את שלוחי הרבי מליובאוויטש שנהרגו באכזריות כה רבה.

ההלווייה החלה בהודו, והמשיכה לארץ הקודש, כאשר מעמד מרכזי נערך בחזית בניין 770 בכפר חב"ד במעמד רבנים חשובים, ראשי מדינת ישראל בעבר ובהווה, ואלפים רבים שבאו לבכות על טרגדיית השלוחים ואורחיהם.

נסתרות דרכי ה', אך דווקא בשבת בו התחוללה הטרגדיה, חל יום הולדתו של מוישי, אשר מלאו לו רק שנתיים, ומאז המשפחה מציינת בא' כסלו את יום השנה להירצחם של גבי ורבקי הי"ד ולמחרת את יום ההולדת של בנם מוישי - אוד מוצל מאש.

יורדים מהמטוס עם הספר תורה. מימין לשמאל: השר יעקב אדרי, הרב יצחק דוד גרוסמן רבה של מגדל העמק ודודה של רבקי, הרב שמעון רוזנברג עם הספר תורה בו נפערו חורי ירי, הרב יהודה קרינסקי יו"ר מרכז לענייני חינוך, הרב יענקלה גלויברמן

רבנים וראשי חב"ד בהלווייה בכפר חב"ד. מימין לשמאל: הרב יהודה קרינסקי יו"ר מרכז לענייני חינוך, הרב אברהם שם טוב יו"ר אגודת חסידי חב"ד, הרב שלמה משה עמאר הרב הראשי הספרדי, הרב יצחק דוד גרוסמן רבה של מגדל העמק, הרב יונה מצגר הרב הראשי האשכנזי, בנימין נתניהו

- פרק ח -

שליחות בשידור חי

תפילות ועדכונים

גבי, רבקי ואורחי הבית חב"ד הוחזקו כבני ערובה, ומפעל השליחות הפך לנחלתם של כל אזרחי העולם, זאת בשידור לייב בכל כלי התקשורת בעולם. כל שביב אינפורמציה תפס כותרות, והמבזקים בערוצי המדיה, ריתקו רבים בכל רחבי הגלובוס, המתח והחרדה שברו שיאים, ולצד תפילות להצלת החטופים, התעדכנו כולם בנעשה בהודו, כאשר הדיווחים משולבים בשמועות ודיווחי שווא לצד קולות ירי והערכות על מבצעי חילוץ, ובימים הבאים, בית חב"ד תפס כותרות בעיתונים בכל העולם, כאשר בכל הדיווחים מודגש, כי שלוחי הרבי מליובאוויטש, הפועלים במסירות למען עם ישראל, לכודים בבית חב"ד עם אורחיהם, אשר התארחו אצלם כדי לאכול כשר, ומהם גם ללינה.

ההד התקשורת חבק עולם, ושלוחים ואנשי חב"ד הוזמנו להבהיר בערוצי התקשורת, מהו בית חב"ד, מדוע השלוחים יצאו לשליחות כה מורכבת, וכיצד זוג צעיר עוזב את המדינה שלו כדי לפעול למען אחרים והכל על פי הוראות הרבי מליובאוויטש. לפנינו סקירה קצרה על ההד התקשורת בימי המתקפה האכזרית.

אמונה איתנה

יום שישי בצהריים, הזמן הרב שחלף מגביר את ההערכה כי מבצע חילוץ הולך ומתקרב, ומי יודע מה יהיה. והנה בצהרי היום נשמע קולו של הרב שמעון רוזנברג, אביה של השליחה הגב' רבקי הולצברג,

באמצעות כלי התקשורת; הרב שמעון ורעייתו יהודית הגיעו בטיסה מיוחדת שיצאה מישראל למומבאי והתרגשו לפגוש את נכדם מוישי - אוד מוצל מאש. לא קשה לנחש כי הדאגה והחרדה ממלאים את לבו ונפשו של האבא עוד יותר מכולם, ובכל זאת, קולו נסוך ביטחון ואמונה יצוקים אלף טון פלדה. הלב מתרחב לשמוע את הרב רוזנברג נוסף דברי עידוד ובטחון:

"הלכנו לראות את הנכד, כמוכן שהמפגש עם הנכד היה מפגש מאוד מרגש, לראות נכד שב"ה חי קיים בריא ושלם, כמוכן שזה הפתעה לנו, לי בתור סבא וביחד עם אשתי יהודית בתור סבתא, היה מפגש מאוד מרגש. יש לציין במיוחד, שמחר, יום השבת, זהו יום הולדתו של נכדנו מוישי בו ימלאו לו שנתיים. כמוכן שהיינו שמחים יותר לערוך לו חגיגת יום הולדת מושלמת ביחד עם ההורים, אבל אנחנו בטוחים שעד כניסת

הרב נחמן הולצברג בראיון מיוחד בעקבות הטרגדיה הנוראה

השבת, בוודאי הקב"ה יחולל לנו ניסים, בפרט בראש חודש כסלו, חודש של גאולה, חודש של ניסים, חודש של אור, שנוכל לראות את האור עוד לפני כניסת השבת, ונוכל לחגוג ביחד עם ההורים גבי ורבקי.

אין לנו מילים להודות לקהילה המקומית כאן במומבאיי, לצד האחדות שישנה בחב"ד בכל מקום, בארץ ובעולם; אני מקבל טלפונים ללא סוף ושואלים מה אפשר לעשות ומה אפשר לעזור; כמוכן שלכל אחד מי שפונה ומבקש ושואל אנחנו אומרים שהעזרה הנדרשת כעת זה פשוט להרבות בתפילה ולהיות בשמחה! אנחנו יודעים ש'עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה', דווקא על ידי שמחה אפשר לפעול דברים גדולות וישועות ונצורות, רק על ידי תפילה של עם ישראל שכולם ביחד.

יש לנו בקשה אישית ונפשית, במיוחד נשי ובנות ישראל, כל מי ששומעת אותנו כעת ברגע זה - אנחנו מבקשים שכל אישה ובת תדליק נר שבת לכבוד שבת קודש לזכות רבקה בת יהודית ולזכות בעלה הרב גבריאל נח בן פרידה בלומה, שבזכות נרות שבת האלה שידליקו יתווסף אור של אלפי-אלפי נרות לעם ישראל, והנרות האלו יפעלו בשמים את האור ומיד נגאלים, על ידי שישראל משמרים שבת אחת מיד נגאלים ונזכה לגאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו מיד ממש נאו!"

דבריו של הרב רזנברג נופלים על לבבות קשובים. הוא קורא לכל אישה ובת להדליק נר שבת, ובכך להחיש ולזרז את הגאולה, זו הכללית וזו הפרטית של בתו רבקי וחתנו ר' גבריאל. המילים נוסכות האמונה, נוטפות טל בטחון, מפיחים מחדש את התקווה כי הלוואי יתרחש הנס הגדול, למעלה מדרך הטבע, זאת למרות הדי הקרבות הנשמעים מ'שם', ורעמי ההתפוצצויות שנשמעים מדי פעם בפעם מתוך בית חב"ד - המקום שהיה למוקד של אור ובנייה הפך בוודאי לתל חרבות ופיצוצים מחרידים.

גם רעייתו, הגב' יהודית רזנברג, מנצלת את ההזדמנות להפיח רוח של אמונה ובטחון. כלי התקשורת מצלמים אותה מדליקה נרות שבת, נושאת תחינה מעומק הלב עבור בתה וחתנה, צוותי הטלוויזיה עמדו נדהמים מול האמונה החזקה והאיתנה ומשדרים הכל בשידור חי מקצה העולם ועד קצהו.

טרגדיה עולמית

חלפו מספר שעות, כוחות הקומנדו היהודים נחתו על גג בית חב"ד ולאחר פריצה דרמטית לבית חב"ד, התברר כי גבי, רבקי וכל האורחים נהרגו. הי"ד.

בארץ הקודש, בזמן כניסת השבת, הודיעו שכנראה אין ניצולים, ובחלוף מספר שעות התברר גודל הטרגדיה, וההודעה המרה פורסמה בכל העולם, וזמן קצר חלף מפרסום הידיעה, ול-770 בית מדרשו של הרבי מליובאוויטש, בניו יורק, החלו נוהרים כלי תקשורת רבים, מרביתם התמקמו על פינת הרחובות קינגסטון ואיסטערן פארקווי, בחזית מרכז חב"ד העולמי - 770, כשהם מראיינים את העוברים ושבים, ומנסים להוציא את המיטב ממכרי וידידי המשפחה, וחסידים תושבי השכונה.

לקראת השעה 1 בצהריים החל במוזיאון הילדים (מול 770) מסיבת עיתונאים, בה נשאו דברים שניים מראשי מערך השליחות של חב"ד: יו"ר מרכז לענייני חינוך הרב יהודה קרינסקי. סגן יו"ר המרכז לענייני חינוך הרב משה קוטלרסקי. ולצידם מפקד משטרת ניו יורק, מר ריימונד קלי.

את דבריו פתח הרב קרינסקי בהצהרה על הירצחם של בני הזוג הולצברג. "בשם כל חסידות חב"ד, אנחנו שולחים את ניחומנו למשפחה, מכרים

וידידים של בני הזוג, וכן לכל אלו שנהרגו במתקפת הטרור במומבאי. בימים האחרונים כל העולם התפלל לזכותם ולזכות שאר החטופים. עכשיו המצב השתנה". בהמשך דבריו שיתף הוא את הנוכחים בייחודיות בהם ניחנו בני הזוג, שהצליחו במשך חמשת השנים בהם שהו הם במומבאי, להקים אימפרייה יהודית של ממש.

"מוישי, בנם הניצול של השלוחים, יחגוג מחר את יום הולדתו. רק שהיום הוא איבד את הוריו שלא יוכלו לחגוג את היום הזה איתו".

הרב קרינסקי סיים את דבריו, כשהוא מבקש מכל מי שיכול להדליק נרות שבת לזכותם ולהוסיף במצוות ומעשים טובים.

הנואם הבא היה מפקד משטרת ניו יורק, מר ריימונד קיילי, שהביע את תנחומיו בשם עיריית ומשטרת ניו יורק.

את מסכת הנאומים חתם מי שהכיר את גבי באופן אישי, סגן יו"ר המרכז לענייני חינוך, הרב משה קוטלרסקי, שחסך במילים אבל לא בדמעות: "הוא אישיות מיוחדת שקשה לתאר במילים". עם סיום מסיבת העיתונאים התקיימה בקומה העליונה של המוזיאון, עצרת תפילה קצרה.

מסיבת העיתונאים הכואבת שהתקיימה במוזיאון, בה נעמדו זה לצד זה ראשי המרכז לענייני חינוך ותיארו בפני עיתונאים מכל רחבי העולם את התחושות הקשות של חסידות חב"ד, התאספו חסידי חב"ד לתפילה לזכר נשמותיהם של הנרצחים בפיגוע הנורא.

תגובת ראש הממשלה

ראש ממשלת ישראל מר אהוד אולמרט התייחס לטרגדיה בפתח ישיבת הממשלה השבועית ביום ראשון בבוקר. ולהלן תמצית דבריו:

"השבוע החולף עמד בסימן סדרה של מעשי טרור מן החמורים ביותר שאירעו בהודו בעיר מומבאי ואשר הם פרי היוצר של האסלאם הקיצוני, האכזרי וחסר המעצורים שמנסה לזרוע הרס ומוות בכל מקום שבו הוא יכול. בכל הימים האחרונים במהלך האירועים נמסר לי דיווח שוטף על ידי גורמי הביטחון והמודיעין שהיו מחוברים ככל האפשר לאירועים שאירעו שם והיו בקשרים הדוקים גם עם ממשלת הודו, וככל שהמידע הלך והצטבר כך התמונה נעשתה קודרת יותר וקשה יותר.

אני מכאן בשמי ובשם ממשלת ישראל שולח את תנחומינו למשפחות הקורבנות בכלל ולקורבנות היהודיים והישראליים שנפגעו במעשי הטרור הללו. ממשלת ישראל עושה ותמשיך לעשות בכל מקום כל מה שצריך כדי להגן על מוסדות יהודיים ככל שהדבר תלוי בנו ואפשרי בנסיבות המאוד מיוחדות שקשורים באירועים מן הסוג הזה.

התמונות של הקורבנות היהודיים, במיוחד המראה הנורא הזה של מנהלי בית חב"ד, כשילדם איכשהו בנס נחלץ מתוך התופת הנוראה הזאת, אלה תמונות מזעזעות שמדי פעם מחזירות אותנו אחורה למעמדים שאנחנו תמיד מתפללים שהם לא יחזרו על עצמם, אבל כנראה ששנאת יהודים ושנאת מדינת ישראל ושנאת סמלים יהודיים עדיין ממשיכה להיות גורם שמדרבן ומעודד את מעשי הרצח האלה.

אנחנו נפעל כפי שאמרתי גם בשיתוף עם ממשלת הודו כדי להגן ככל האפשר על ישראלים ויהודים רבים שנמצאים באזורים הללו ושרוצים וזכאים ליהנות מביטחון מוחלט בהתנהלות היומיומית שלהם."

זעקות בשידור חי: "אמא, אמא"

ביום שני בבוקר נערך במומבאי טקס זיכרון לנרצחים בבית חב"ד. באירוע, שנערך באחד מבתי הכנסת הגדולים בעיר, השתתפו יותר מ-100 מאנשי הקהילה היהודית במומבאי. הרב שמעון רוזנברג, אביה של שליחת חב"ד רבקה הולצברג ז"ל, ספד לבתו ולחנתו והתפלל לזכרם. בדבריו גם הודה למטפלת: "בתושייתה הרבה הצילה סנדרה את חיי נכדי לולא הייתה תופסת אותו, הוא לבטח היה נרצח".

הרב רוזנברג נשא דברים תוך שהוא פורץ בבכי מר, כשנכדו מוישי, שניצל מן התופת, החל בוכה גם הוא וחיפש אחר אמו המנוחה. "אימא, אימא", ייבב, וכולם איתו. קטע הוידאו של הבכי פתח את מהדורות החדשות וגרם לרבים להזיל דמעה. הילד מוישי הפך לסמל המלחמה.

בראיון שהעניק דני קושמרו, מגיש חדשות בערוץ 2, לעיתון "ידיעות אחרונות", הוא מדבר על מלאכת ההגשה. במהלך הראיון, הוא נשאל האם רצף האירועים הפך אותו לאדיש יותר? "לא תמיד", ענה. "היו רגעים שדמעות ממש חנקו אותי, כשהקול שלי רעד לרגע. היה רגע שנשברתי, אבל הייתי מאחורי המצלמה, לא ראו אותי. זה היה כשסיקרתי את הפיגוע במומבאי. מגיע הילד הקטן, מוישי, ואז, מתוך השקט ששורר שם, הוא מתחיל לצעוק בקולי קולות 'אמא, אמא' ואני מצלם את זה והדמעות זולגות לי. הרגשתי שמותר לי. גם ככה אף אחד לא ראה אותי".

הנרצחים הוטסו מהודו לישראל, וההלווייה החלה בטקס קצר בשדה התעופה בן גוריון, בו השתתפו רבנים, אישי ציבור ובני משפחה. האדמו"ר מגור שליט"א הגיע עד לכבש המטוס, ועמד ליד הארונות של הקדושים, עמד ובכה... דמעות זלגו מעיניו, ללא אומר ודברים.

מוסיף הרב שמעון רוזנברג:

"ביחד עם הארונות של הקדושים, הובא גם ספר תורה שהקליעים של המרצחים חדרו לתוכו במילים הקדושות 'אחרי מות שני בני אהרן... בקרבתם לפני ה' וימותו', ספר תורה זה נמצא כיום בביתו של מוישי שיחי', בית הרב שמעון ויהודית רוזנברג בעפולה, בתוך ארון קודש שבנינו במיוחד עבור ספר תורה זה. את הספר התורה הקדוש, מביאים לבית כנסת חב"ד בעפולה לתפילת כל נדרי ולשמחת תורה. אנשים עומדים בתור כדי לרקוד ולנשק ספר תורה כזה".

למחרת החל מסע ההלוויה בהשתתפות אלפים רבים בבניין 770 בכפר חב"ד. במסע ההלוויה נטלו חלק רבנים, אישי ציבור וראשי המדינה בעבר ובהווה, וערוצי התקשורת שידרו חי ממעמד ההלווייה.

כלי התקשורת המשיכו לדווח בכל ימי השבעה, ומאז מפעם לפעם המשיכו לעקוב אחר התפתחותו של מוישי, כאשר נכנס ל'חדר', ובמלאת לו עשר וכך הלאה, ותמיד כולם חזרו בהתפעלות על הנס הגדול שאירע, ועל מוישי אשר אומץ על ידי הסבא והסבתא רוזנברג, לומד ומתנהג כבני גילו, אך זוכר היטב את הוריו אשר נלקחו ממנו בהיותו בן שנתיים פחות יום אחד.

בית חב"ד כיום

כיום בית חב"ד בנארימאן האוס, פועל ושוקק חיים תחת אבטחה כבדה, ופועלים בו השלוחים הרב ישראל וחיה קוזלובסקי. אבל לא מיד לאחר הפיגוע בית חב"ד חזר לפעילות שגרתית. בתחילה בית חב"ד פעל באופן זמני במקום אשר כתובתו לא פורסמה פומבית, והפעילות צומצמה באופן ניכר, אך כעבור תקופה, בניין הנארימאן האוס שופץ ושב לפעילות בניהולו של השליח הרב קוזלובסקי.

- פרק ט -**הנצחה מסביב לגלובוס****זכרון והנצחה**

מאז הטרגדיה הנוראה, החלו אירועי אבל וזכרון לעילוי נשמת הנרצחים ובד בבד צצו בכל רחבי תבל יוזמות הנצחה מקריאת תינוקות על שמם של גבי ורבקי, לימוד משניות, כתיבת ספרי תורה ועד הקמת מוסדות על שמם. במקביל נערכו אירועי זכרון מרכזיים בארץ הקודש, בארצות הברית ובהודו. לפנינו מדגם בלבד, מאירועי הזכרון ויוזמות ההנצחה, שהחלו אז וממשיכים עד היום.

היהלומנים מספידים

לרגל סיום השבעה, יהלומנים שביקרו תדיר בבית חב"ד מומבאי, אירגנו אזכרה מיוחדת בבורסת היהלומים הישראלית.

ההורים של רבקי, יחד עם השגריר ההודי מר סרנה התקבלו בחדר האורחים החשובים בבורסה על ידי נשיא הבורסה מר אבי פז, שליח הרבי בבורסה הרב חגי הלוי וכן ראשי הענף. מר פז דיבר בשבחם של השלוחים ועל הכנסת האורחים שהייתה להם, וכן על יהלומנים שבית חב"ד מומבאי שימש להם כבית שני בימים ששהו בהודו לרגל עסקיהם. השגריר ההודי בישראל תאר את הצורך לשבור את האוייב המשותף ליהודים ולהודים והוא הטרור שמאיים ומנסה להרוס את חיינו.

לאחר מכן עלה הרב רוזנברג והביע במילים נרגשות את הפתעתו מקבלת הפנים הכל-כך חמה שהעריפו עליו מאות היהלומנים שצבאו על

אירועי "שלושים" להרוגים בבית חב"ד מומבאיי

אולם המסחר לנחמו. "אילו בני וביתי היו יודעים על הכבוד והערכה העצומים שגם היהלומנים רוכשים להם הם לא היו מוותרים על נוכחותם בבורסה הערב", אמר רוזנברג.

יהלומן ממוצא הודי, מר רופין, תאר את מעברו אצל הרבי ואת מראה פניו ועיניו של הרבי שהשפיעו עליו במשך השנים. הרב הלוי שליח הרבי בבורסה היהלומנים הסביר על מטרת השליחות אשר גבי ורבקי היו מחלוציה המובחרים של צבא השליחות, ועל מסירות הנפש שלפעמים ל"ע באה לידי ביטוי בצורה הפשוטה ביותר של צמד המילים 'מסירות נפש', על חובתנו כיהודים להאיר מעתה יותר את סביבתנו.

הרב הלוי הודה בשם משפחת השלוחים של הרבי מליובאוויטש לסנדרה ואמר: "מקיימים אנו את מצוות הכרת הטוב ומוקירים לך טובה סנדרה שכן אמרו חז"ל: 'כל המציל נפש אחת מישראל כאילו הציל עולם ומלואו'. בתום העצרת אמר הרב שמעון רוזנברג קדיש.

מספר רב של יהלומנים ניגשו למשפחת רוזנברג, בתום העצרת כאשר לכל אחד סיפורים וחוויות אישיות מבית חב"ד בניהולם של גבי ורבקי הי"ד.

להאיר את מומבאיי

כחודש חלף מהטרגדיה, ומשלחת מיוחדת של הורי השלוחים, בני משפחה, ידידים והרב משה קוטלרסקי, הגיעו למומבאיי כדי להדליק חנוכיות ענק בבית חב"ד ובחוצות מומבאיי, וכך להאיר את מומבאיי מחדש באור וחום יהודי.

היה זה בנר חמישי של חנוכה, כחודש לאחר המתקפה הטראגית, והרב נחמן הולצברג אביו של גבי, הדליק חנוכית ענק בבית חב"ד ואילו הרב

שמעון רוזנברג אביה של רבקי הדליק חנוכית ענק ב"שער להודו" [שער המייצג כניסה להודו דרך נמל מומבאי]. קהל רב התקבץ למעמדי ההדלקה, אשר שודרו ודווחו בכלי תקשורת רבים בכל העולם.

במהלך הביקור, ערכו בני המשפחות ביקור בתוך ה'נארימאן האוס' - בית חב"ד מומבאי; המראות היו מזעזעים והזכרונות מהשלוחים המסורים צפו ועלו. ולצד החושך, החנוכיות האירו למרחקים, והזכירו לכולם את שלוחי הרבי אשר מסרו נפשם בפועל בשליחות במומבאי.

אדמו"רים ורבנים נכיכר השבת

כמלאת שלושים לרצח בבית חב"ד, התקיימה עצרת התעוררות ככיכר השבת בהשתתפות קהל רב בראשות אדמו"רים ורבנים, ובארגון צעירי

אתר COL עם התינוקות הראשונים שנקראו על שם גבי ורבקי

אגודת חב"ד. הנה תיאור מרגש של העצרת, כפי שפירסם ר' אריה ארליך בשבועון 'משפחה':

קור עז שרר בכיכר השבת באותו ערב נדיר, שפרטי אירועיו תוכננו מראש בקפידה רבה. רצתה ההשגחה העליונה, שמפגן האחרות התקדימי הזה, לא יתבצע בקלות, אלא יעלה בקשיים. גשמי זלעפות ירדו בעוז על ראשי עם הקודש, שנהרו אל הכיכר המאחדת מקרוב ומרחוק. הדמעות שהתפרצו מעיניים רבות כאשר קריאת הקדיש על האב שאיננו פרצה מפיותיהם הטהורות של ילדי הקדושים רבי ליבוש טייטלבוים ורבי בן ציון קרומן הי"ד, נמהלו במי הגשמים והעניקו לאירוע תמונה מרגשת ומעוררת לבבות.

האחדות המרהיבה שהתעוררה את היהדות החרדית בראשות קברניטיה, ניצחה כל מכשול ואבן-נגף. במוותם, ציוו הקדושים את האחדות. הרקעים השונים שלהם, כמו החזירו אותנו, העם שישב בציון ועקב בדריכות אחרי מאורעות הדמים בהודו הרחוקה, לפרופורציות הנכונות. הדם הסמוק שהתערב זה בזה, כמו נתן ביטוי דמים מצמרר לאמירה: הלא אב אחד לכולנו, בני איש אחד נחנו. הדי מלחמה מרעידי לב נשמעו בדרומה של הארץ, שעה שההמונים, מצפון ומדרום, גדשו את הכיכר. התותחים רעמו כאשר רעמו המגברים בכיכר השבת. צבע אדום ומבהיל נשמע בנגב המרוחק, כשצבעיו הרבגוניים של העם היהודי התאחדו כאיש אחד והוכיחו את נצחיותו של העם היהודי.

פסיפס אנושי מגוון שכזה, לא ראתה כיכר השבת, ככל הנראה מעודה. היא מורגלת בעצרות וכינוסים לרוב, אולם מעולם לא ניצב שם חסיד גור לצד בן עדות המזרח, ולובש שיראין ירושלמי לצד חסיד חב"ד טיפוס. זו היתה שעתו היפה והמרהיבה של היהודי הפשוט, בן לעם היהודי, שהניח את ענייני היום-יום בקרן זווית, ונענה

העיתונות יצאה מגדרה בתיעוד ההצלה של מוישי יחד עם סנדרה

ומשגיחים, ובראשם מרנן האדמו"ר מגור, האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק, האדמו"ר מנדבורנה, האדמו"ר מסדיגורא, גאב"ד מאקאווא, גאב"ד אונגוואר, האדמו"ר מבויאן, האדמו"ר ממחנובקה, האדמו"ר מטשרנוביל, האדמו"ר מרחמסטריוקא, האדמו"ר מניקשבורג, הרה"צ רבי ישראל הגר, הרה"צ רבי מנחם מענדל הגר, הגר"מ ברנדסופר, חבר בד"צ העדה החרדית, הגר"י כהן אב"ד פריז, ראשי רבני חב"ד בישראל, רבני קהילות ואישי ציבור.

לקריאת החיזוק שהשמיעו מנהיגי הדור וקיים באמונה את צו השעה. דמותו של כ"ק מרן האדמו"ר מגור הפציעה בפתח הכינוס, כאלומת-אור רבת עוצמה. דרשתו הנסערת של הגרמ"ש אשכנזי, רבו של כפר חב"ד, נאמרה מתוך לב קרוע ומורתח, כאשר לצידו יושב כ"ק האדמו"ר, המאזין בכובד ראש לדברי ההתעוררות. הברכה הקצרה והמתומצתת שהשמיע כ"ק האדמו"ר מגור לבאי העצרת, העבירו רטט של התרגשות בליבם של המוני המשתתפים, והותירה רושם עז בכיכר. "השי"ת יעזור שלא נשמע עוד בשורות כאלו ושנתבשר רק בשורות טובות. ה' יעזור שיהיו בשורות טובות בארץ ישראל", בירך האדמו"ר בקול נמוך אך תקיף.

דברים נוקבים ומעוררים נשמעו מפיו של הגה"צ גאב"ד מאקווא, שהזכיר בפתח דבריו את פירושו של כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש על ההלכה הקובעת שהעוסק במצווה, פטור מן המצווה: כל המצוות, יונקים את קדושתם משורש אחד וכלולים זה בזה. לכן, מי שעוסק במצווה אחת, פטור ממצוות אחרות.

"מורי ורבותי", נשא את קולו הגאב"ד. "הקדושים אשר נרצחו בידי בני עוולה בהודו הרחוקה, קיימו בהידור את מצוות קידוש ה'. קולה של מצווה זו, הלך מסוף העולם ועד סופו. אין לנו שמץ של מושג מה אירע בשעות הארוכות שכל עם ישראל עקב בחרדה אחר הנעשה בתוך הבניין הנצור של בית חב"ד. אולם דבר אחד ידוע לנו: הקדושים הללו גרמו, שיתגדל ויתקדש שמייה רבא בכל העולם כולו. על עם ישראל לקחת חיזוק מדרכיהם של שלוחיו ולהתפלל לגאולתם הקרובה של ישראל.

את במת הנשיאות המורחבת שהוצבה בפינת הרחובות מלכי ישראל ויחזקאל, פיארו רבים מגדולי ישראל, אדמו"רים, ראשי ישיבות

שבועות של הכנה מאומצת קדמו למפגן המאחד. העסקנים הקרובים אל החללים, עמלו במשך שבועות על פרטי העצרת. אנשי צעירי אגודת חב"ד, בראשותו של הרב יוסף יצחק אהרונוב ואיש העסקים החב"די הרב חיים יעקב ליבוביץ, סבבו בין בתיהם של גדולי ישראל ממגוון הזרמים המרכיבים את היהדות החרדית. כשהם מלווים באישים תורניים חשובים, סבבו חברי המשלחת ופקדו את מעונם של מנהיגי היהדות, האדמו"רים, פוסקי ההלכה וראשי הישיבות. המשלחת התקבלה בחמימות, אף בבתיהם של גדולי תורה מהציבור הליטאי, אירוע שיש בו אף מימד היסטורי.

נדמה היה שהממטרים העזים התחזקו, כאשר קולות דקים וסדוקים הרעידו את הכיכר. עין אחת לא נותר יבשה, כאשר המיקרופון הוצמד לקבוצה של ילדים רכים בשנים, שמפיהם הטהור שלא טעם חטא, בקעו מילות הקדיש אחר מיטותיהם של אבותיהם הקדושים, שעלו על המוקד בארץ נכר. דמעות רותחות בצבצו מעיניהם הטהורות של גדולי ישראל שפיארו את שולחן הנשיאות, כאשר ענו אחריהם: אמן יהא שמיה רבא מברך...

הס הושלך ברחבי הכיכר, כשממגברי הקול הזרועים בכל פינה, בקע קולו הצלול של פוסק הדור, מרן הגר"ש הלוי וואזנר, בעל 'שבט הלוי', שדיבר אל המשתתפים בשידור ישיר מביתו.

"נתאחדו כאן אלפי ישראל מכל העדות והקהילות", פתח מרן הגר"ש, כשצליל של התרגשות נלווה לקולו. זהו רצון ה': שיהודים יתאספו ויתעוררו, ויתאחדו סביב מטרה אחת: להתחזק ולהכריז קבל עם ועדה לקב"ה: 'עבדיך אנחנו!'.

"אלפי ישראל נתאספו כאן ביום השלושים לעקידתם של הנפשות הטהורות שדמם נשפך במומבאי אשר בהודו, כאשר פגעה בהם ידם האכזרית של בני עוולה. אותם יהודים קדושים, שבערה בהם רוח ה', קידשו שם-שמים בחייהם ובמותם, בהיותם יהודים צדיקים וישרים במעשיהם. עליהם יש להמליץ את מאמר חכמינו ז"ל, ש'אין לך חביב לפני הקב"ה יותר משליח שמשלח לעשות מצווה והוא מוסר נפשו כדי שיצליח בשליחותו'. כמה נאים דברים אלו לשלוחי חב"ד, החביבין לפני המקום, באשר מוסרים הם את נפשם להפצת היהדות ולהאחיב שם שמים בכל קצווי תבל.

"מסירות נפשם ושפיכות דמם של הקדושים והטהורים במומבאי, נועדה למטרה אחת: שאנו, החיים, ניתן אל ליבנו, נפשפש במעשינו ונחקרה דרכינו. אין ייסורים בלא חטא. כעת, שלושים יום לאחר הטרגדיה האיומה, הגיעתנו צרה נוספת בארץ הקודש, ונתקיים בנו מקרא שכתוב: כי הנה אויביך יהמיון, ומשנאיך נשאו ראש. יהודים שרויים במצוקה איומה, ואנו נקראים להיטיב את הליכותינו.

"עצם האסיפה הזאת, משרה טהרה על הנאספים", המשיך מרן הגר"ש וואזנר. "מטרת ההתאספות היא לחזק את גדרי הבית. ישנם כמה עניינים הטעונים תיקון ושיפור".

דריכות עצומה עברה בקהל, למשמע הקדמה זו. הכול חפצו לשמוע מפיו של עמוד ההלכה וזקן מעתיקי השמועה שבדור, כיצד ובמה יש להתחזק, לעת מתוחה שכזו. "שומה עלינו להתחזק במידת הצניעות. בנוסף, חובה על כל יחיד ויחיד, להגביר בקרב מידות טובות", קבע בעל 'שבט הלוי'.

שתיקה רועמת הושלכה לפתע בכיכר. קולו של פוסק הדור נשתתק לרגעים ארוכים. את המתח והדריכות ששררו בין ההמונים, ניתן היה לחתוך בסכין. לאחר ההשתתקות המפתיעה התחדש הקול, ומרן הגר"ש דיבר בטון של תחנונים: "אסור לנו לחולל שנאת חנם. אסור לגרום פירוד לבבות". שוב שתיקה, שוב מתח, שוב דריכות, ואז, חזר הגר"ש על דבריו, בטון גבוה יותר: "לא לשנאת חנם, לא לפירוד לבבות".

רטט של התרגשות עבר בין ההמונים, כאשר נקרא כ"ק האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק, לשאת את דברות קודשו. האדמו"ר שליט"א שכל בפיגוע הנורא את חתנו האהוב, רבי לייבוש טייטלבוים הי"ד, ומני אז נשבר ליבו הטהור בקרבו. "התאספנו כאן, בכדי לקונן ולהספיד את הקדושים אשר נהרגו ונטבחו על קדושת ה', בסיבת היותם יהודים נאמנים, בני אברהם, יצחק ויעקב", פתח החותן השכול. "בשלושים הימים שמאז המאורע שובר הלבבות, תכפו את העם היהודי בארץ ישראל צרות איזמות ונוראות. בארץ ישראל לבדה, נוספו למעלה משמונים יתומים רכים!"

דמעות סוררות רבות זלגו מעיניים רבות בקהל, שלא יכלו לשאת את הנתון הפשוט והמצמרר הזה, שיצא מפורש מפיו של כהן, כ"ק האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק, שהקריב אף הוא קורבן משלו במאורע הדמים בבית חב"ד שבמומבאי.

"בעל התניא אומר", המשיך האדמו"ר בקול בוכים, כי בזמן הבית, כאשר יהודי חפץ היה לחזור בתשובה היה עליו להביא קרבן לבית המקדש, והקרבן היה מקרב אותנו לקב"ה. כאן הקרבנו כל כך הרבה קרבנות. יתומים ואלמנות רבים נותרו לאנחות, באין להם אב וגואל, באין להם משען ותומך. יהי רצון שלא נצטרך להקריב עוד, ונזכה במהרה לביאת המשיח".

דברים חוצבי להבות שנסבו בעיקר אודות הצורך להתאחד ולהגביר אהבת ישראל בעקבות המאורעות, נישאו מפיו של רבי יהודה לייב גרונר, מי שהיה מזכירו האישי של כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש, וזכה לצקת מים על ידיו משך רבות בשנים. הרב גרונר, שהגיע מארה"ב במיוחד, אף הרחיב בדבר הצורך להמשיך את מפעל השליחות ולהעצים את הבאת דבר היהדות לכל פינה נידחת, כפי שנהגו בני הזוג רבי גבריאל ומרת רבקה הולצברג הי"ד. המעמד הנדיר נחתם בפרקי תהילים שבקעו מפיות ההמונים בהתרגשות גדולה, להצלחת יושבי הנגב ולגאולתן של ישראל.

אל מול החושך - נדליק אור

בעקבות הטרגדיה בצפת נערך מבצע נרות שבת קודש מיוחד לזכרם של השלוחים. במהלך המבצע פורסמו מודעות ענק בכל העיר בכותרת: "אל מול החושך - נדליק אור", הקוראות לנשות ובנות העיר צפת לקבל על עצמן להדליק נרות שבת, תחת הסיסמא "כל אשה ובת, תושבת צפת, מדליקה נרות שבת". במקביל הוכנה ערכה מיוחדת, הכוללת עלון אודות המבצע המיוחד ולעלון צורפו שתי נרות להדלקה לפני שבת.

בשיתוף פעולה עם מוסדות החינוך "בית חנה" יצאו למעלה מ-150 בנות למבצע נש"ק בימים חמישי ושישי. במהלך המבצע חולקו 2000 ערכות בכל רחבי העיר, כאשר תושבי העיר הגיבו בהיענות מיוחדת ונשים ובנות רבות קיבלו על עצמם להתחיל להדליק נרות מידי שבת.

עיתוני סוף השבוע המקומיים דיווחו בהרחבה על האסון ועל המבצע, וראש העיר הנבחר אף פרסם מודעות ניחומים למשפחה ולקהילת השלוחים ואנ"ש.

במלאת שנה למתקפה,
למוישי מלאו שלוש
שנים, וחגיגת תספורת
פומבית נערכה ברוב
פאר בכפר חב"ד,
במקביל עלה לציון
רשב"י כנהוג

עם סבא וסבתא רוזנברג, במירון

עם הסבא הולצברג בחגיגת התספורת בכפר חב"ד

הפרויקט התקיים ביוזמת ובחסות הרב חיים קפלן יו"ר מוסדות חב"ד בצפת.

החלטות טובות

אתר חב"ד אורג, פתח במבצע מיוחד בעקבות הטרגדיה - קבלת החלטות טובות וכל אחד יכול לכתוב החלטה טובה באתר האינטרנט, ותוך זמן קצר נרשמו באתר למעלה מעשרת אלפים החלטות טובות.

חוגג שלוש עם הזמר העולמי ר' אברהם פריד

גבריאליים ורבקיות בכל העולם

האסון במומבאי עם הרצחם של זוג השלוחים הקדושים הרב גבריאלי נח ורבקה הולצברג הי"ד, עורר גל התעוררות בקהילות חב"ד, ויהודים רבים קראו מאז את שמות ילדיהם על שם הקדושים.

התינוקת הראשונה - בבוקרו של יום השבת, ניגש מר יעקב סיטריין ממקורביו של השליח הרב יוסי לו, שליח הרבי לאטלנטה, ג'ורג'יה, וסיפר לשליח על כך שרעייתו ילדה במזל טוב בת ביום שישי, כששניהם החליטו פה אחד לקרוא לילדה בשמה של השלוחה רבקה הולצברג הי"ד, שנרצחה בידי עוולה בסוף השבוע ואכן במהלך קריאת התורה קיבל יעקב עליה לתורה, בסופה הכריז הוא את שמה של התינוקת: רבקה חיה.

ידיעות אחרונות: מושי בן שבע

התינוק הראשון - שלושה ימים לאחר הטרגדיה, בוקרו של יום שלישי נערכה ברית מילה לבנם של לוי ורבקי ווילהלם בבית הכנסת 'בית שמואל' שבשכונת קראון הייטס בניו יורק, כאשר לרך הנוולד ניתן השם: גבריאל נח חיים.

ומאז בכל רחבי העולם, נקראו ילדים רבים בשם גבריאל נח ורבקה, על שם גבי ורבקי.

בית גבי ורבקי - בית מעשים טובים - 770

על הקמת בית גבי ורבקי בעפולה, מספרים הוריה של רבקי, הרב שמעון ויהודית רוזנברג:

"לאחר הטרגדיה הנוראה, חשבנו רבות איך להנציח את זכרם של גבי ורבקי הקדושים?

ביוזמה משותפת עם ראש עיריית עפולה, מר אבי אלקבץ, החלטנו להקים בית גבי ורבקי - בית מעשים טובים בדוגמת 770, בית שכל כולו ומטרתו: עשיית חסד לקהילה, פעולה נמשכת לפעולותיהם של גבי ורבקי הי"ד כפי שפעלו במומבאיי בשליחות הרבי מליובאוויטש".

מושי על בימת הנואמים בכינוס השלוחים העולמי

הפעילות כיום בבית גבי ורבקי:

א. החדר של הרבי. בו מתקיימים שיעורים לגברים ונשים, ובו פינות כתיבה לרבי.

ב. בית מדרש, חדרי לימוד וסנדאות.

ג. אורחן לחיילים. חיילים הממתינים להסעות, מוצאים אצלנו פינה חמה עם כריכים ושתייה, אפשרות לתפילה ומבצע תפילין.

ד. אולם לאירועים - לשמחות ואזכרות

גמ"ח בגדי שמחות, לעילוי נשמת רבקי הולצברג

בית מעשים טובים - בית גבי ורבקי - עפולה

ה. משחקה לילדים עם צרכים מיוחדים.

ו. גמ"ח לברית - ברית גבריא נח. כרית של הרבי לברית, וכן חליפות לתינוק וכל הציוד הנדרש לברית.

ז. גמ"ח לבגדי אירועים. "בגדי מלכות תפארת רבקה".

ח. מוזיאון ומרכז מבקרים, להנצחת גבי ורבקי וכל הקדושים שנרצחו בפיוגוע במומבאיי.

ט. חלוקת מזון לנצרכים.

מוישי עם ספר תורה חדש, בבית מעשים טובים

- פרק י -

מוישי וראשי הממשלה

ראשי ממשלות הודו וישראל

פגישה מרגשת ומיוחדת נכונה למוישי, במהלך ביקור ראש ממשלת הודו בישראל; יחד עם הסבים והסבתות, נפגש עם ראש ממשלת הודו וראש ממשלת ישראל בפגישה מרגשת ומשודרת.

בקיץ תשע"ז (2017) הגיע ראש ממשלת הודו נרנדרה מודי, לביקור מתוקשר בישראל, ובמהלך פגישה רשמית עם ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו, נפגשו השניים עם מוישי הולצברג יחד עם הסבים והסבתות הרב שמעון ויהודית רוזנברג והרב נחמן ופרידה הולצברג ועמם המטפלת סנדרה.

מוישי בפגישה עם ראש ממשלת הודו וראש ממשלת ישראל

מוישי סיפר כי הוא מתגעגע להודו, וראש הממשלה מודי אמר כי מדינתו פתוחה לפניו. וראש הממשלה נתניהו, הזמין את מוישי ללוות אותו בביקורו העתידי בהודו.

ראש הממשלה בבית חב"ד

מספר חודשים חלפו וראש הממשלה בנימין נתניהו יצא לביקור מיוחד בהודו, ואליה התלווה כמובטח, הילד מוישי עם הסבים, הסבתות וסנדרה. ראש הממשלה סייר יחד עם המארחים מנהלי הבית חב"ד בהווה, הרב ישראל וחיה קוזלובסקי, עם מוישי והסבים והסבתות, בחדר בו גדל עד המתקפה בה נהרגו הוריו. מוישי סיפר על ההתרגשות לשוב לחדר בו גדל בילדותו:

מוישי מגיש לראש הממשלה את התפילין של אביו כדי להניחם

"כאש ממלאי היקר ולעייג שרה - אנשים באוהא גבורך!

אני נכש מאוד

אמזר אמדרי שלי

החדר בו גדאלי שגיימ ימים.

כאן גמ כאו כיצד אהבו אוג' הורי.

אמא צבטה אג החדר בצבטים נעיימים,

אלץ - ושמים,

החדירה כי אג אוגיוג הא-ה הקדושה מאש שנואג.

הנה המיטה שלי והנה קו המדידה שלי.

ובואו ונראה אכמה הצעתי? בקיאו שגיימ!!!

מהל שזה נפסק ---

כאש ממלאי היקר. אני אוהב אוג' מאוד! איי אבא יו!

אני פונה אליך בניחה אישיג

יש בידי צג הגפילין של אבי היקר והאהוב - השם יקום דחו.

יש לי הצבטה הקדושה אבקש ממך להניח אג הגפילין במדרי,

ויגקיימ בקר הפסוק שאומרג גורגעו הקדושה על כל מי שמניח גפילין:

"וכאו כל עמי הארץ, כי שם ה' נקרא אליך ויכאו ממך"

אגה צקוק מאוד אקיומ הפסוק הזה!!!"

מוישי מעניק לראש הממשלה, דגם ספר התורה שנפערו בו חורי ירי במהלך המתקפה

ראש הממשלה הוציא מכיסו טוש ארטליין כחול באופן ספונטני, סימן את גובהו העדכני של מוישי והוסיף בכתב על הקיר את המילים: "מוישי בן 11 - עם ישראל חי!!!". ראש הממשלה הודה במילים חמות לסנדרה על התעוזה בהצלת מוישי. בהמשך הסיר, ראש הממשלה ומוישי הסירו את הלוט מפינת זכרון שהוקמה לעילוי נשמת הנרצחים בבית חב"ד - השלוחים ואורחי הבית חב"ד.

בתום הסיר נערך אירוע זכרון מיוחד בו נאם ראש הממשלה והנה עיקרי דבריו: "אני נרגש להיות כאן אתכם, איתך מוישי. אני רואה שאתה מתפתח וגדל יפה. מדדנו עכשיו את הגובה שלך, בן 11 - עוד מעט בר מצווה, ואחר כך, כשתקים משפחה גם אז תזמין אותי.

עם ישראל מלווה אותך לאורך כל הדרך ויש סיבה לכך. מה שקרה פה ביטא הרבה דברים. ביטא שנאת ישראל וביטא אהבת ישראל. אהבת ישראל של ההורים היקרים שלך ז"ל. אהבת ישראל של שליחות חב"ד פה ובעולם כולו מחבקת את עם ישראל באשר הם, ומביאה לכל יהודי בית בכל מקום, כולל פה בלב מומבאיי בהודו.

אהבת ישראל ושנאת ישראל - המרצחים הנוראיים האלה שלצערנו גבו את הקרבן הנוראה הזה, לאגבואת הילדה הזה בגללאהבה, שלאשהנפלאה-סנדרה. אנחנו יודעים שבכוחות החיים ואהבת החיים שלנו גברנו על כל המכשולים ועם ישראל חי, עם ישראל ימשיך לפרוח בכוח האמונה, בכוח האהבה, בכוח העשייה, שבאים לידי ביטוי בבית הזה ובבית הבא (של מוישי) שיוקם בעזרת ה'. אני רוצה להודות לכם על הרוח הנפלאה. לסבים ולסבתות. כל הכבוד לכם. עם ישראל חי".

מוישי שהיה נראה נרגש במיוחד במהלך כל הסיר, במקום בו נהרגו הוריו וניצלו חייו בנס, השיב בדברים מיוחדים כאשר קולו מלא התרגשות:

ראש הממשלה ומוישי, מסירים את הלוט מפנית ההנצחה לגבי ורבקי. משמאל: השליח למומבאיי כיום, הרב ישראל קוזלובסקי

"ראש ממשלתנו היקר מר בנימין נתניהו ורעייתו שרה. הרב משה קוטלרסקי יושב ראש מרכז השלוחים בעולם כולו. הרב אליעזר אשכנזי משלוחי הרבי לתאילנד ובמזרח הרחוק הרב ישראל קוזלובסקי - שליח הרבי למומבאיי שלוחי הרבי, אורחים יקרים ונכבדים. ליבי פועם, ליבי נרגש לשוב ולחזור לבית הוריי בית חב"ד שנבנה ושופץ מחדש. כאן נולדתי, כאן גדלתי שנתיים ימים, ספגתי לתוך נשמתי את השליחות של הוריי האהובים.

לעזוב ארץ חמדה - ארץ נושבת
 בשליחות הרבי בחרו -
 במקום תחתון - שאין תחתון למטה ממנו.
 הבית הפתוח לכווולם
 ליהודים מכל העולם
 שחיפשו פינה חמה
 הורי האהובים עשו כאן ארץ ישראל
 הייתי הבן יקיר להוריי
 וילד שעשועים לאורחיי
 כשטיילתי בשוק אהבתי להשתעשע עם העיזים
 משכתי להם בקרניים ללא פחד ומורא
 אהבתי מאוד בלונים
 וכל פעם כשחזרנו מביקור בארץ

מוישי עם סבא וסבתא רוזנברג, בחדר השינה בו שהה בתחילת המתקפה

כל העובדים כאן התחרו מי יקנה לי הכי הרבה בלונים.
 אמא קנתה לי את כל המשחקים שבעולם.
 בחדרי שרטטה קו על הקיר, ובכל פעם סמנה כמה גבהתי.
 אבא בנה לי מטבח מדהים מעץ
 מרוב אהבתם אותי.
 תודה לך השם, שנתת לנו ראש ממשלה כה נפלא!!!
 שהזמין אותנו להצטרף לביקורו כאן בהודו.
 אני חוזר הביתה
 אני חוזר לחדרי
 לאחר פרדה של תשע שנים.
 במעמד חגיגי זה אני רוצה להודות להקדוש ברוך הוא בשם ומלכות.
 ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שעשה לי נס במקום הזה!!!
 כיום אני גדל בביתם של זיידע וסבתא בעפולה
 ולומד בתלמוד תורה חב"ד במגדל העמק.
 תודה לכם על הכל!!!
 אני מברך את זיידע ובובי שלי,
 ומודה לסנדרה שהצילה אותי מהתופת. ב"ה.
 בעוד שנתיים ימים אחוגג אי"ה בר מצווה.
 ראש ממשלתנו היקר, אני מזמין אותך להצטרף
 אלי לביקורי הבא כאן לרגל הבר מצווה.
 וכשאגדל יותר, אמשיך בעז"ה את שליחות הוריי במקום הזה!!!
 תודה לך ראש ממשלתי היקר על קיום ההבטחה.
 ברוך שומר הבטחתו למוישי - ומקיים!!!

תודה לאנשי חב"ד
 ולכל הסגל של ראש הממשלה
 על הטרחה הענקית להצלחת המעמד
 והנחת אבן הפינה למוזיאון לזכרם של הוריי היקרים.
 מר בנימין ושרה היקרים.
 אני מגיש לכם שי צנוע דגם ובתוכו צילום ספר התורה שנפגע מכדורי
 המחבלים,
 הקליע יצר חור בצורת מגן דוד, בדיוק במילים:
 "אחרי מות שני בני אהרון בקרבם לפני השם וימותו".
 אני נושא תפילה להשם, שבקרוב ממש נראה עם אבא ואמא עם
 משיח צדקינו".

מוישי עם ראש הממשלה מר בנימין נתניהו ורעייתו שרה, והסבא והסבתא רוזנברג,
 במטוס ראש הממשלה, בדרך מהודו לישראל

אפילוג

"מודה אני לפניך"

- אוד מוצל מאש
זה היום עשה ה' נגילה
ונשמחה בו!!!
היום אני חוגג בר מצוה,
יחד עם אבא ואמא
שנמצאים כאן אתנו.
דמעות של שמחה ועצב
זולגות להם בערבובייה,
יחד עם הסבים והסבתות
היקרים שלי.
ועם כולכם אורחי היקרים.
אבא ואמא
אתם נבחרתם לקדש את ה'
ולפרסם את מפעל השליחות
של הרבי
בכל רחבי תבל,
כפי שלא היה מעולם.
תודה לך ה',

על נסיך ועל נפלאותיך ועל
ישועותיך.
אין אנו יודעים
חשבונו של בורא עולם.
בתוך כל הטרגדיה,
נצלתי בחסדי ה' בנסי נסים,
איש בעולם אינו מבין,
כיצד סנדרה
הצליחה לצאת עמי
מבית חב"ד
ללא פגע.
אני - ילד קטן בן שנתיים
נותרתי שריד יחיד
למשפחת שלוחי הרבי
למומבאיי,
משפחת הולצברג,
וברוך ה', אני גדל
אצל סבא וסבתא בעפולה,

ההורים של אמי,
הרב שמעון ויהודית רוזנברג,
תודה לכם סבא וסבתא
היקרים,
על כל המאמץ שאתם
משקיעים בי,
עד היום הזה.
תודה לסבא וסבתא היקרים
ההורים של אבי,
הרב נחמן ופריידא הולצברג
על האירוח הנפלא שאתם
מארחים אותי.
אבא ואמא האהובים,
אני גדל כפי שאתם רוצים,
בדרכי התורה והחסידות,
ומבטיח לכם:
אעשה הכל בעזרת ה',
כדי לצאת לשליחות הרבי
ואמשיך להפוך את העולם,
כפי שאתם עשיתם
בכל הכוחות ובכל הכשרונות

שחנן אתכם השם.
בורא עולם,
אני מודה לך
על ההצלה המופלאה,
על כל הטוב והחסד שנתת
לי,
מהיום בו נצלתי
ועד הרגע הזה
בו אני חוגג בר מצוה,
יחד עם כל המשפחה
והחברים.
רבי,
אני מביט בתמונה
של אבא עובר ב'דולרים',
ויודע שאבא ואמא
עשו הכל בשליחותך,
גרמו לרבי נחת רוח רב.
בפעילות המדהימה
במומבאיי הרחוקה,
אני בטוח
כי בזכות הברכות של הרבי
לשלוחים,

שרדתי מהתופת,
 כאשר אתבגר בעזרת ה',
 אצא לשליחות

ואמשיך את מעשיהם
 של אבא ואמא
 אגרום נחת רוח לרבי.
 מוישי

גבי (בגיל 12) מקבל דולר מהרבי לברכה. חודש תשרי תשנ"ב (1991)

מוישי על בימת התפילה של הרבי מליובאוויטש ב-770

